KÁRPÁTIKON

A KÁRPÁTALJAI MAGYAR GÖRÖGKATOLIKUSOK LAPJA • 2018/4-5

Karácsony 2018

Templomszentelés Tiszabökényben

Az öröm gyertyái Beregszászban

PROGRAMOK

ORTUTAY ELEMÉR
VI. KERESZTÉNY TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI KONFERENCIA

A **GÖRÖGKÖR** –A II. RÁKÓCZI FERENC KÁRPÁTALJAI MAGYAR FŐISKOLA GÖRÖGKATOLIKUS MEGHIRDETI AZ ORTUTAY ELEMÉR VI. KERESZTÉNY TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI KONFERENCIÁT.
A KONFERENCIÁN UKRAJNAI ÉS KÜLFÖLDI EGYETEMEK ÉS FŐISKOLÁK BA, BSC, MA, MSC, SSC, PHD KÉPZÉSÉBEN RÉSZTVEVŐ MAGYAR DIÁKJAI VEHETNEK RÉSZT.

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: 2019. FEBRUÁR 1.
A PÁLYAMUNKÁK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJE: 2019. FEBRUÁR 10.
A KONFERENCIA IDŐPONTJA: 2019. FEBRUÁR 21.

A Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet tervezett programjai 2019-ben

Ikonfestő Tábor és Lelkigyakorlat – január 9-12. Karácsfalva, Líceum
Görögkatolikus Jótékonysági Bál – február 2. Beregszász, Arany Páva
Nagyböjti Ifjúsági Lelkigyakorlat – március 22-24.
Szent György-napi Sportnap – április 27. Tiszapéterfalva
MEGMARADNI Ifjúsági Találkozó (nagy korosztály 17+) – július 29. - augusztus 1.
MEGMARADNI Ifjúsági Találkozó (kis korosztály 14-16) – augusztus 5-8. Karácsfalva, Líceum
GÖRFESZT (Szent István-napi búcsú) – augusztus 20. Tiszacsoma

Szeretetteljes, Áldott, Békés
Karácsonyt és Kegyelmekben Gazdag,
Boldog Új Esztendőt!

a Kárpátikon szerkesztősége

Krisztus születik! - Dicsőítsétek!

Milán, munkácsi megyéspüspök és Nílus segédpüspök Karácsonyi üdvözlete

A Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye híveinek és minden jóakaratú embernek

Krisztusban kedves Testvérek!
Krisztus születik! Dicsőítsétek!

„Hová mentek, három király?
Csillag mutat nékünk irányt.
Megyünk Betlehembe,
Megváltót keresve, vágyó szívvel."

A hagyomány a három bölcset királyoknak nevezi. Rájuk tekintve nem annyira előkelő származásuk, hanem inkább kétségtelenül felülről való bölcsességük kell, hogy magával ragadjon bennünket.

Pogány létükre természetes volt számukra Isten szavának teljesítése. „Mert én irgalmasságot akarok, és nem áldozatot, és Isten ismeretét inkább, mint égő áldozatokat."(Oz. 6,6,) Nekünk, keresztény népekhez tartozóknak, akik nem vagyunk pogányok, ismerjük hagyományainkat, szokásainkat, még inkább kellene vágynunk arra, hogy keressük és megismerjük az Urat.

Kedves Testvérek! A születés ünnepén elsősorban mindnyájunknak a hit nagy ajándékára van szüksége. Minden Szent Liturgián elmondjuk a hitvallásban, hogy hiszünk „az egy, szent, katolikus és apostoli anyaszentegyházban". Csak a Szentlélek által tudjuk teljes szívünkből hinni azt, hogy ez a világító fény, ez a csillag, ez a népek világossága , mint a II. Vatikáni zsinat tanítja, maga Krisztus, „akinek fényessége tündöklik az egyház arcán". (II. Vatikáni zsinat, Lumen Gentium 1.)

A bölcsek, követve a csillagot, találkoztak nehézségekkel: felhős égbolt, tájékozódás elvesztése – mégis kísérte őket a fény. Így az egyház történelmének évszázadai során is lehetnek pillanatok, amikor a bennünket vezető fény mintegy elhomályosul. Időnként eltakarják a felhők. Úgy tűnik, elveszítjük a tájékozódási pontot. A hit azonban, hogy AZ EGYHÁZ VILÁGOSSÁG, segíthet bennünket, hogy vezetésével Krisztushoz menjünk, annak ellenére, hogy látjuk az egyház híveinek, gyermekeinek, papságának bűneit, emberi hibáit, válságos pillanatait.

Kedves Testvérek! Kívánok nektek olyan hitet, amely minden családot „családegyházzá", fénysugárrá tesz a társadalmunkban élő emberek számára, az imádság, a kölcsönös szeretet és a tisztelet közösségévé, ahol az ifjabb nemzedéknek a hitet átadhatjuk. A családegyháznak ez a fénye a lelkipásztorok buzgó és szent szolgálatából fakadó fénnyel és az Istennek szentelt életű emberek imádságos életével egyesülve, egyetlen világosságá, vagyis egyetlen egyházzá válik a népek számára. Ilyen módon tájékozódási pont, világítótorony lesz, amely mutatja mindnyájunknak a Krisztushoz vezető utat.

Karácsony ünnepe alkalmából kívánunk mindnyájatoknak, Krisztusban kedves testvéreim, örömet, békét és egyetértését! Ragyogja be családjaitokat a betlehemi éjszaka, Krisztus köztünk való jelenlétének fénye!

Krisztus születik! Dicsőítsétek!

Krisztusban:
Milán, megyéspüspök és Nílus, segédpüspök

CSIRPÁK József:

Karácsony, mint a fény ünnepe!

„„Én vagyok a világ világossága. Aki követ, nem jár többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága." Jn (8,12)

Karácsony szent ünnepe közeledtével, az embert nagyon sok hatás éri, mindenki arra akar rávenni bennünket, hogy minél több pénzt költsünk ajándékokra. Nemrég azt olvastam az egyik internetes oldalon, hogy a magyarok nagy része menekül a karácsony borzalmától: takarítás, sütés, főzés, vásárlás, vendégek fogadása, mosogatás. Azt írja ez az oldal, hogy inkább szállodába mennek a családok, s ott legalább együtt vannak, s egymással foglalkoznak. Belegondolva a cikk által felsoroltakba, ha valakinek csak ennyi a karácsony, az valóban borzalom, arról nem is beszélve, hogy ez a cikk, azt propagálja, hogy a családok szállodába menjenek karácsonykor, s pénzt költsenek, ráadásul még sokkal többet, mint mikor otthon vannak. Sokan még hitelt is képesek felvenni, hogy ezt meg tudják tenni. Ez igazából a karácsony? (Pl.: A fent látott képen egy három fős család karácsonyi Wellnesse közel 300 ezer forint)

Nyílván ez a cikk arra próbál rávenni bennünket, hogy kiszakadjunk rokonaink, barátaink köréből, egy idő után elszigetelődjünk embertársainktól, eltávolodjunk vallásosságunktól, gyökereinktől. Miért borzalom tehát a karácsony sokaknak? **MERT KIMARAD BELŐLE KRISZTUS!** Aki a világ világossága! Ha sötétségben maradunk, akkor félünk, minden terhes, minden bizonytalan, akkor a takarítás, főzés, vendégfogadás és a többi megszokott dolog, melyet karácsony ünnepe alkalmából végzünk az végtelenül nagy teher lesz a számunkra. Az értelmét veszti el minden. A karácsony számunkra csak munkaszüneti és pihenő nappá válik. Pedig Jézus, a Fiú Isten nem azért testesült meg Betlehemben, hogy mi nélküle ünnepeljük a karácsonyt, hanem éppen azért, hogy vele, hiszen ezt is énekeljük karácsony szent éjszakáján VELÜNK AZ ISTEN!

„Az Ige volt az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít. A világba jött, a világban volt, általa lett a világ, mégsem ismerte föl a világ." (Jn.1,9-10)

Ezek a szavak különösen is igazak a mai világra, amikor sokan az igazi világosság nélkül élik az életüket. Nem véletlen tehát, hogy az év legsötétebb napján ragyog föl számunkra Betlehemben Krisztus, a világ világossága. Csendben, titokban született egy istállóban, mely a világunk és lelkünk állapotát jelképezi. Krisztus az igazi világosság, aki megvilágosítani akar minden e világra jövő embert. Ő nem kizsákmányolni, kihasználni akar bennünket, hanem megajándékozni, gazdagítani, megvilágosítani azáltal, hogy jelen van közöttünk. A legnagyobb ajándékot adja nekünk, Önmagát, mert nagyobb szeretete nincs annál mint, amikor valaki életét adja barátaiért. Az Isten soha nem akar bennünket félre vezetni, korlátozni, rabbá tenni, mint ez a világ, amelynek hátterében, ott áll a nagy kizsákmányoló, élősködő, a sötétség fejedelme. A világ használni akar bennünket, mint egy gazdatestet, s miután kifacsarta azt, eldobja. Az Isten életet ajándékoz a számunkra, s az örök életünkért magára vette emberi természetünket, hogy megváltson bennünket, s megmutassa számunkra az örök életre vezető utat. Krisztus az élet világossága, aki éltet, táplál és üdvözít minket. Ő a végtelen emberszerető Isten. „Ő Isten formájában volt, és az Istennel való egyenlőséget *nem tartotta olyan dolognak, amelyhez föltétlenül ragaszkodnia kell, hanem kiüresítette magát, szolgai alakot öltött, és hasonló lett az emberekhez. Külsejét tekintve olyan lett, mint egy ember. Megalázta magát és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a keresztha-lálig."* (Fil.2,6-8) A szeretet tesz képessé bennünket is

arra, hogy karácsony szent ünnepén az asztalra elkészített és elhelyezett ételekkel is Isten nagyságát és szeretetét hirdessük. Őt dicsőítjük akkor, amikor szeretetből megvendégeljük a hozzánk betérőket, kántálókat. Ha szeretet nincs ott a készülődésemben, akkor valóban csak nyűg és teher a karácsony. Az Isten szeretetének ünnepe sokkal fontosabb annál, hogy az ember azt könnyelműen, ledegradálja egy pihenő nappá. Az egyházunk hat hétig készít bennünk, arra, hogy a karácsony négy napját jól tudjuk megünnepelni. Az ünnepre való felkészülésünk legfontosabb mozzanata a megtisztulás, a szentgyónás szentségén keresztül, melyet a mi Urunk és Istenünk ajándékozott a számunkra. Az ünnep lényege, hogy az Önmagát nekünk ajándékozó Istent beengedjük a szívűnkbe, lelkünkbe. EZ A KARÁCSONY! Kitárni a szívűnket Isten és embertársaink előtt, megbocsátani másoknak anélkül, hogy megérdemelnék, mert a mi Istenünk is megbocsát nekünk, mint a jóságos atya aki várja haza tékozló gyermekét.

A karácsony legyen számunkra az Isten szeretetének az ünneplése, a templomban és az otthonainkban, a testünkben és lelkünkben, az oltárnál és a családi asztalnál, hiszen ez a legfontosabb, hogy karácsony szent napjaiban találkozzam a bennünket végtelenül szerető Istennel. Imádjam Őt, mint az angyalok, boruljak le előtte, mint a pásztorok, vigyem el ajándékba bűnbánatomat, mint a napkeleti bölcsek ajándékaikat, szemléljem a megtestesült Istent, mint a boldogságos Szűz Mária, aki el-el gondolkodott a történteken és szívében forgatta az Isten szeretetének titkát! Éljük át mindannyian a Betlehemben megtestesülő Isten, életadó világosságát! KRISZTUS SZÜLETIK! - DICSŐITSÉTEK!

Karácsonyi szeretethimnusz

(Az 1Kor 13 karácsonyi változata)

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszlettervező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhában segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket zengek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mindez semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és horgolt hópelyhekkel díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütést, hogy a gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet barátságos az idő szűke ellenére is.

A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonozni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem múlik.

A videojátékok tönkremennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak.

De a szeretet ajándéka megmarad.

Ismeretlen szerző

ÁBRÁNY Krisztián: Adjunk hálát az Úrnak!

„Mindenért adjatok hálát, mert ezt várja Isten mindnyájatoktól Krisztus Jézusban.” (1Tessz 5,18)

Krisztusban kedves testvérek! Amikor Szent Pál apostol mondatát halljuk, valamilyen módon rezonál rá a szívünk. Vagy pozitívan, egyetértően viszonylunk a fenti gondolathoz, vagy felháborodva és elégedetlenkedve, hogy miért is kellene nekem hálát adnom, amikor annyi minden van az életemben ami nehéz, amit legszívesebben kitörölnék belőle. Tulajdonképpen ez a két viszonyulás lehetséges, néha azonban mindkettő jelen lehet egyszerre, viszont akkor sem lényegtelen – sőt – hogy melyik a domináns. Jézus szenvedései előtt komolyan és nagyon is emberi módon viaskodik és gyötrődik, de mégis meg tudja fogalmazni, hogy: „de ne az én akaratom teljesedjék, hanem a tiéd.”(Lk 22,42) Ezt követően „megjelent neki egy angyal az égből, és megerősítette.” (Lk 22,43) Nagyon fontos, hogy a nehéz élethelyzetekben is nyitott legyen a szívünk a minket szeretetével megerősíteni vágyó Istennel szemben. Ehhez azonban arra van szükség, hogy akkor is hálát tudjunk adni, akkor is legyünk képesek felismerni, hogy mi mindenért tartozunk hálával, amikor alapvetően elégedettek lehetünk/lehetnénk az életünkkel, életkörülményeinkkel.

A hálás szívnek, viszonyulásnak három iránya lehet, mint magának az emberi létnek: fölfelé, kifelé és befelé. Isten, a másik ember – a felebarát – és a saját énem, lelkem, életem irányába. Bármelyikről is elmélkedjünk, először arról szólnék, hogy mi az, ami gátolja, hogy az ember hálás legyen. Csupán néhány ilyet említenék: közömbösség, megszokás, önzés, gőg stb. Mindaz, ami szemben áll Istennel és az ő szeretetével, eltávolít attól, hogy megköszönjek valamit. Milyen természetessé tud válni, hogy a férj és feleség – anyós, meny, gyerek, nagymama stb. – teszi a dolgát. Gyakran olyannyira, hogy már meg sem köszönik egymásnak a szolgálatot és a munkát. Jézus figyelmeztet minket, hogy ne váljunk gőgössé, ha valami jót teszünk: „amikor mindent megtesztek, amit parancsoltak nektek, mondjátok: Haszontalan szolgák vagyunk, csak azt tettük, ami a kötelességünk volt!” Ugyanakkor, nem mondja azt, hogy ne köszönj meg soha semmit, hogy ne legyél hálás.

Nagyon fontos, hogy ne elégedjünk meg azzal, hogy mi, belül érezzük a hálát akár Isten, akár a minket körülvevő emberekkel szemben. Ki kell mondani, meg kell fogalmazni. Istennel kapcsolatban erre elsősorban nekünk van szükségünk, szeretteinkkel, felebarátainkkal szemben pedig azoknak, akiknek hálásak vagyunk, lehetünk.

Hiába gazdag valaki, ha abból nem ad semmit a körülötte lévőknek. Akkor igazán gazdag az ember, és annyira gazdag, amennyire képes adni. Ugyanígy van ez Istennel és emberrel való kapcsolatunkban is. Amikor Isten szeretete és az iránta érzett hála betölti a szívűnket, annak ki kell vetülnie a környezetünkre is.

Adventi időszakban vagyunk, amely nagyon is alkalmas arra, hogy megértsük miért tartozunk hálával az értünk emberré lett Istennek. Ismerjük fel és fejezzük ki mind Isten, mind a minket körülvevő emberek irányába hálánkat és köszönetünket, hogy tevékeny szeretetünk gyümölcsei mások életében is jelen lehessenek általunk. Hálánk és köszönetünk ezáltal lesz hiteles és őszinte.

Kedves olvasó! Kérdezd meg magadtól, hogy miért vagy hálás? Miért kellene hálásnak lenned? S úgy élsz-e, úgy szolgálsz-e s vagy jelen ebben a világban, hogy mindazok, akik ismernek, melletted vannak, érezhetnek-e hálát a szívükben, hogy ismernek téged?

BOBEK Tamás: „Új dobás, szebb remény!”

Horgászkörökben ismerős lehet a fenti mondat, nekem is egy baráti társaság keretei között zajló peca alkalmával ragadt meg a fülemben e kijelentés. A kapásjelző aggasztóan nyugodt függését megelégelve, egy eseménytelen fél óra után a „csali király” leemeli a botot a bottartóról, majd ritmikus mozdulattal felcsévéli a zsinórt az orsóra, partig vontatva a szereléket. Megtisztítja a horgot és az etetőkosarat korábbi tartalmától, vagy annak maradékától, hogy újracsalizzon, majd egy jól irányzott mozdulattal a tervszerinti helyre juttatja a „csomagot”, miközben felcsengenek ajkain az ígéretes szavak: *„Új dobás, szebb remény!”*

Az újesztendő küszöbén különösen magamének érzem e gondolatot! Az emberben ott izzik a remény, mintha egy titkos ígéret birtokosa lenne: ez az év jobb lesz, mint a tavalyi! Ahogy ez egy (számomra igen kedves) jókívánságban megfogalmazódik: *Új esztendő jobbat hozzon, / régi jótól meg ne fosszon! / Ám, ha jobbat mégsem hozhat, / vigye el a régi rosszat!/ Ki elindult, az haladjon,/ ki barát volt, az maradjon!* Szükség van hát a pozitív hozzáállásra, még nagyobb szükség az Istenbe és önmagamba, nem utolsó sorban pedig az egymásba vetett hitre! **Istenbe**, hogy megtart és erőt ad az egész év során, **önmagamba**, hogy a Gondviselés segítségével képes vagyok felülmúlni tegnapi önző önmagamat minden fásultság, türelmetlenség, ötlettelenség dacára is, s **hit a másik emberben**, hogy az oly ritkán tapasztalt előzékenység, szolgalelkűség, figyelmesség által „kiszerethetem” belőle a jobbat! Mert talán mind közül a felebarát szeretete a legnehezebb feladat számunkra. Ezért is olyan fontos megszívlelnünk a „Kárpátok Szent Ferencének”, Böjte Csaba atyának szépen illusztrált szavait: *„Ha megnézünk egy akácfát, az száraz, tövises és göcsörtös. Ha az ember nekimegy egy baltával vagy láncfűrésszel egy akácfának, egy gramm mézet nem tud kiszedni belőle erővel. Ha tudományos fortélyokkal, laboratóriumi körülmények között akarnánk kiszedni a nektárt abból az akácfából, akkor sem fog összejönni. De ha a napfény megsüti és jó meleg tavaszi eső öntözi, akkor elkezd virágozni és ontani magából a nektárt. Pont így gondolom: az egész világ egy göcsörtös akácfa, és nekünk az lenne a dolgunk, hogy egymásra mosolyogjunk, egymás számára meleg tavaszi esőt jelentsünk, és hogy Isten kegyelméből segítsük a másikat kivirágozni, édes nektárt teremni. Mindannyiunkban benne van az a méz, a nektár. De ha nem olyanok a körülmények, ha nem bízunk az időjárásban, akkor nem merünk kivirágozni, csak töviseink lesznek egymás számára.”*

Azonban egy valamit nem szabad elfelejtenünk! Hívő keresztény ember számára az adventi várakozás már valami újnak a kezdete! Tehát mi már éljük ezt a reménnyel teli változást, mely soha nem rajtunk kívül, hanem mindig önmagunkban kezdődik! Változz, hogy változtass! Legyél te Isten szeretetének jele sokak számára. Legyél te a bizonyosság arra, hogy az evangélium kovásza képes újjáteremteni a háborgó világot! Legyen a Te otthonod is betlehemi istálló, mely befogadja a világ Megváltóját, de legyen názáreti ház is, ahol Isten szeretete növekedhet! Isten áldásában gazdag újesztendőt kívánok Kárpátalja hű magyarjainak, Krisztusban testvéreimnek, Isten országa örököseinek.

A cikk szerzője tiszakécskei plébániai kormányzó.

MAROSI Anita: Sztojka Sándor (1890–1943) élete és munkássága

Előző rész a Kárpátikon 2018/3. számában

pedig arra kéret a híveket, hogy a bevonuló magyar honvédeket fogadják ünnepélyesen, s a tiszteletükre konduljanak meg a harangok.

Néhány héttel később húsvéti üzenetében pedig így szólt:

„De a mi örömünket ezen szent Húsvét alkalmából még egy nagy történelmi esemény is fokozza. Ez a Húsvét az, amely a Kárpátok és Beszkidek alján lakó jó ruszin nép, a mi drága vér és hittestvéreink, akiket a Szent Lélek Uristen bízott Főpásztori kormányzásunkra, husz éves keserves babiloni fogság és négy hónapi borzalmas terror után Isten segítségével visszatért Szent István Koronájának országához, Magyarországhoz, mely ezer éven át volt hazája népünknek, amelyben mindig testvéri szeretetben és megértésben élt együtt a magyar és a ruszin nép.

Az új hazához mi sem tértünk vissza üres kézzel. Visszahoztuk régi imádságos lelkünket, amellyel meg fog nagyobbodni az imádságos lelkületű és istenfélő Magyarország erkölcsi értéke Isten és az ember előtt. Hatalmas tölgyeinket és karácsonyfáinkat is visszahoztuk magunkkal, folyóink most még gyorsabban fognak szaladni a szép nagy magyar alföldre, hogy annak áldott földjét öntözzék. Megnyitjuk az új haza előtt sóbányáink keblét, s onnan az élethez edző és konzerváló erőt visszük az új hazába, amelytől viszonzásul szeretetet, kenyeret és nemzeti hagyományaink megbecsülését kérjük."

Kárpátalja, ha rövid időre is, de fellélegezhetett. Ám a béke csak látszólagos volt, hiszen háború dúlt, mely kihatott Magyarországra is.

Nehéz évek következtek, ezzel a főpásztor is tisztában volt.

Őt is számos támadás érte. 1939-ben az ukranofilek le akarták mondatni, ám a magyar állami vezetés, Teleki Pál miniszterelnök és Csáky külügyminiszter kiálltak mellette.

1939. jún. 13-án pedig Horthy Miklós kormányzó kezébe letette az állami hűségesküt, júl. 11-étől a felsőház tagjának választották. Néhány évvel később, 1943 áprilisában a felsőház a közoktatási bizottság tagjává választotta.

Sándor püspök a politikát is görögkatolikus egyháza felemelkedésére használta, a hívek testi-lelki-szellemi táplálékának biztosítása volt számára a legfontosabb.

Körleveleiben rendszeresen felhívta a papság figyelmét egy-egy újonnan megjelent könyvre vagy lapszámra.

Püspöksége alatt 158 papot szentelt fel, 67 új templom épült és sok templomot fölújítottak. Fellendítette a vallásos egyesületek életét, megalapította a Duspasztir (Lelkipásztor) és a Dobrij Pasztir (Jó Pásztor) című lapokat, támogatta a vallásos művek megjelenését. Sztojka püspök nevéhez fűződik a görögkatolikus szertartások megreformálása 1943-ban. Közel 100 változtatást eszközölt a szertartásban.

Sztojka Sándor püspöksége alatt kezdődött meg az ungvári vár felújítása.

A háború közben egyre jobban tombolt.

1940. november 24-ére XII. Piusz utasítása alapján Sztojka püspök is elrendelte az egyházmegyében, hogy szent liturgiát végezzenek a békéért.

Körlevelében így szólt papjaihoz:

„Elrendelem azért az Úrban, hogy a háború tartama alatt egyházmegyénk összes templomaiban vasár- és ünnepnapon, de hétköznapon is, énekes és olvasott Szentmisékben egyaránt külön könyörgés vétessék a háború minél előbbi és szerencsés befejezéséért."

1941 tavaszán kiküldött nagyböjti körlevelében vigasztaló szavakat ír:

„Napjainkhoz hasonlókat ugyanis eddig még nem látott a világtörténelem. Az erkölcsi, szellemi és anyagi pusztulásnak mértéke pedig még megközelíthetőleg sem tekinthető át. S fokozza a helyzet súlyosságát az is, hogy Istenen kívül senki sem tudja, mikor és milyen vége lesz ennek a világháborúnak. A böjt idejét ünnepélyesen kezdjük meg, a lelki harcnak alávetve magunkat.

Azért fogunk böjtölni, mert vétkeztünk. Azért fogunk böjtölni, hogy ne vétkezzünk. Azért, hogy önmegtagadásunkkal és töredelmes bűnbánatunkkal leesdjük a Jóistentől Egyházunk, Hazánk, népünk és az egész világ részére a minél előbbi igazságos békét."

Sztojka püspök már nem élhette meg a második világégés végét.

A hétfőre virradó éjszaka, május utolsó napjának hűvös hajnalán, még napkelte előtt megszólaltak az ungvári püspöki székesegyház harangjai. Félórán át zúgtak, búgtak a harangok, akkor még kevesek által tudott gyászt hirdetve: meghalt S z t o j k a Sándor, a munkácsi egyházmegye püspöke. A gyászhír azután a reggeli órákban gyorsan terjedt a városban és tovább az egész országban, mindenütt megdöbbenést és mély részvétet keltve. A már évek óta szívgyöngeségben szenvedő főpásztort szombaton délben fogta el újabb gyöngeségi roham, amikor orvosai utasítására ágyba is feküdt. Még

aznap este meglátogatta a súlyosan beteg főpapot dr. Dudás Miklós hajdúdorogi püspök s hosszasan elbeszélgetett a nehéz betegségében is derűs lélekkel tréfálkozó Sándor püspökkel. Vasárnap reggel mindenképpen fel akart kelni a beteg hogy a sz. misét elvégezhesse, vagy legalább a kápolnában leülve, végig hallgathassa, orvosa azonban határozottan megtiltotta. Kérésére Dudás Miklós püspök mondott misét a kápolnában, majd megáldoztatta a beteget.

Estefelé jobban érezte magát s derűsen búcsúzott el Dudás Miklós püspöktől. A haláltusa a hétfőre virradó éjszakán, 2 óra után kezdődött. Inasa a püspöki titkárt, dr. Murányi Miklóst hívta a betegágyhoz, akinek jelenlétében aztán 2 óra 32 perckor Sándor püspök nemes szíve megszűnt dobogni.

Sándor püspök holttestét püspöki ornátusába öltöztetve, utolsó kívánsága szerint az általa olyan nagy szeretettel és műgonddal renováltatott kápolnában ravatalozták föl. Érckoporsóban, magas katafalkon, gyászpompával övezve nyugodott a nagy halott a kápolna mély csendjében. Az általa1 nagy műértéssel beállított művészi ablakfestésen keresztül, a ravatalra hullott a májusi nap bágyadt fénye. A papnevelde kispapjai állanak némán imádkozó lélekkel őrt szeretett főpásztoruk koporsója mellett. Hétfőn délben 12 órakor és azután délután 16 órakor Ilniczky Sándor nagyprépost vezetésével megtörtént az első beszentelési szertartás, amelyen a papnövendékek énekkara is részt vett. Közben az egyházi férfiak és a világi hivek zarándoklata is megindult a ravatalhoz. Néma csöndben, a társadalom minden rétegéből, kicsinyek, nagyok, szegények, gazdagok lehajtott fejjel járultak a néma ravatal elé. Eljöttek Kárpátalja legeldugottabb kis falucskájából is a lelkészek, hogy kegyelettel búcsúzzanak püspöküktől.

Szakadatlanul érkeztek a püspöki irodába a részvétnyilvánító táviratok.

A ravatalt teljesen elborította a virágok és koszorúk tömege.

Kedden 15.30 óráig tartott a zarándoklat Sándor püspök ravatalához, amikor azután megkezdődött a papi temetés. Ennek végeztével a püspöki templomba szállították át a holttestet. Itt ravatalozták fel a temetésig.

Az elhunyt püspöki temetése május 31-én kedden kezdődött meg a papi temetéssel, amelyen a székeskáptalan tagjai teljes számmal jelentek meg. A koporsó beszentelése után Sándor püspök holttestét a székesegyházba vitték át. A hatalmas érckoporsót a püspöki székesegyházban az oltár előtti katafalkon helyezték el. A székesegyházat már zsúfolásig megtöltötte a hívők serege. A temetésre megérkezett Papp Antal érsek, Ungvár egykori püspöke, aki valamikor a cseh üldöztetés miatt volt kénytelen elhagyni Kárpátalját.

Papp Antal érsek szentelte pappá Sztojka Sándort s indította el szeretettel a fölfelé ívelő és most váratlan, tragikus hirtelenséggel derékba tört útján. Ő jött el most egykori tanítványának, kispapjának, titkárának, majd püspöktársának végtisztességtételére. Ugyancsak kedden érkezett meg Dudás Miklós hajdúdorogi püspök is, majd pedig Gojdics Pál eperjesi püspök, dr. Madarász István kassai püspök s Meszlényi Zoltán esztergomi segéd-püspök.

Másnap szerdán 9 órakor gyászmisével kezdődött a temetési szertartás, melyet dr. Gojdics Pál eperjesi püspök pontifikált. A székesegyház egész környéke feketéllett a gyászolók hatalmas tömegeitől, kik könnyes szemekkel hallgatták a gyászba öltözött, elárvult katedrális ívei alól.

A nagymise után kezdetét vette a temetési szertartás, melyet Papp Antal érsek, dr. Gojdics Pál és dr. Dudás Miklós megyéspüspök végzett. Temetés közben dr. Dudás Miklós hajdúdorogi püspök mondott szentbeszédet.

A temetési szertartás után elindult a gyászmenet, hogy a székesegyház megkerülése után a várkertbe vigye a koporsót. Sándor püspöknek többször nyilvánított óhaja volt, hogy ne a katedrális kriptájába, hanem a Várkertnek az ő kedves hívei felé, a Verhovinára néző részén temessék tekintettel A káptalan-soron végighaladó gyászmenetben az iskolák koszorúkat vivő növendékei, a rendkívül nagy számban megjelent papság hatos sora, majd pedig a temetést végző főpapok, haladtak. A súlyos érckoporsót az egyházmegye papsága vitte s közvetlenül utána a legközelebbi rokonok haladtak, majd pedig a polgári és katonai méltóságok lépdeltek. A várkertben végzett szertartások után elhelyezték a koporsót a sír ölén, a frissen hantolt sír fölé halmozták a koszorúk megszámlálhatatlan tömegét. Sztojka püspök már nem lehetett tanúja a béke megkötésének, ám a görögkatolikus egyház szovjet üldözését sem kellett átélnie. Papjai az ő lelkületét vitték tovább, s kitartottak a legsötétebb időkben is. Utódja, Romzsa Tódor püspök pedig életét adta egyházáért.

Sztojka Sándor püspököt nem felejtette el az utókor: 2003-ban Karácsfalván, Sándor püspök szülőfalujában nyitotta meg kapuit az egyházfőről elnevezett Karácsfalvi Sztojka Sándor Görögkatolikus líceum, mely Sándor püspök tanításának szellemében igyekszik nevelni a rábízott fiatalokat.

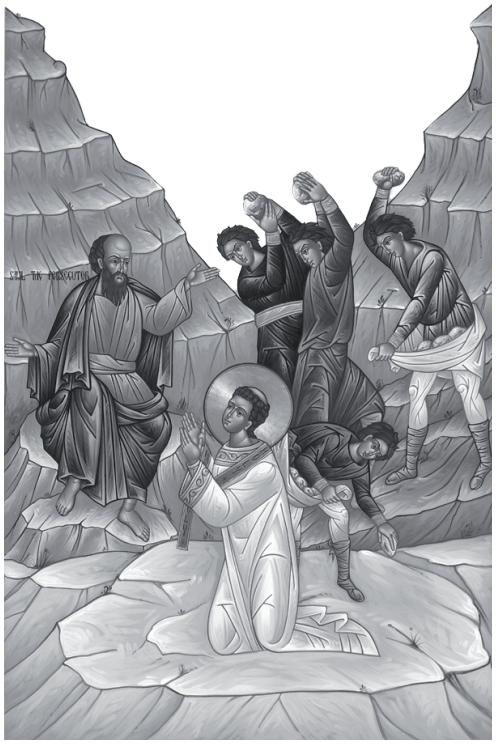

PŐSZE Roland:
Bátorság, elszántság - Szent István első vértanú

„István pedig, telve kegyelemmel és erővel, csodákat és nagy jeleket művelt a nép között." (ApCsel 6,8)

Minden kegyelemre, amit Istentől kapunk, szükségünk van. Azért adja, mert ismer bennünket és tudja, hogy nekünk mindezekre szükségünk van. Milyen bátorság és bizalom van Istenben az emberek iránt!? Isten megbízik az általa teremtett emberbe. Mindig a legjobbat adja.

István első vértanú és diakónus élete bizonyítja, hogy Isten kegyelmi ajándékait miként adja a megfelelő időben, amikor az embernek meg kell állnia a helyét. Bátorság és elszántság. Szent Istvánnak adott kegyelmi ajándék. Ki mert állni az Isten igaza mellett. Fölvállalta Krisztus evangéliumának örömeit és üzenetét. Bátor ás elszánt volt Isten ügyének megvédésében.

Egy vidéki farmon élt két testvér egymás szomszédságában. Egy napon egy jelentéktelen félreértés kapcsán összevesztek. Addig kölcsön adták egymásnak szerszámaikat; ameddig az egyik távol volt, a másik vigyázott a farmra; megbeszélték a problémáikat, de most egy csapásra minden megváltozott. Hiába a negyven éves szomszédság, most végül odáig fajult a dolog, hogy nem is álltak szóba egymással.

Egy szép napos reggelen az idősebbik testvérhez bekopogott egy idegen férfi, aki munkát keresett egy-két napra. Először el akarta küldeni, de végül amikor meghallotta, hogy ácsmester, és jól bánik a fával, megmozgatta a fantáziáját. Azt a feladatot adta neki, hogy a testvére és az ő telke határába építsen egy kerítést. Olyat kért, amin még átlátni sem lehet, mert annyira haragudott a testvérére.

Miután kiadta a feladatot és minden faanyagot, szerszámot, szeget a rendelkezésére bocsátott a mesternek, elment a városba. Az ács neki is látott a munkának. Estefelé, amikor visszajött az idősebb testvér, megdöbbenve látta, hogy a telek határában, a kis völgyben nem egy kerítés, hanem ellenkezőleg egy híd áll, mely összeköti az ő és testvére telkét.

Pont akkor jött ki a fiatalabbik testvér, aki szintén megdöbbenve nézte a hidat, s ezt mondta: „Drága testvérem! Te képes voltál egy hidat építtetni, azok után ami köztünk történt? Azok után, amiket tettem és mondtam?"

Erre mindketten nagyon elszégyellték magukat, és a híd közepén egymásba borulva kibékültek. Ennek örömére kérték az ácsmestert, hogy maradjon még pár napig, találnak még neki valami munkát.

Erre a Mester így felelt: „Nagyon szívesen maradnék, de még sok olyan hely van, ahol hidat kell építenem!"

A két testvér egyszerre kérdezték a már távozó Mestertől: „És mi legyen a híd neve?"

Erre a Mester így felelt: „Megbocsátás!"

Mennyi lelkileg felépített kerítésünk van az életben, amivel elszigeteljük magunkat a másik embertől. Az érdektelenség, a harag, a rosszindulat emeli a kerítéseket egyre magasabbra, míg nem már a másikat észre sem vesszük. Kerítést építünk szavainkkal, tetteinkkel, meg nem gondolt viselkedésünkkel. Sokszor már nem látjuk a probléma okát, kezdetét, hanem csak egyszerűen haragszom, neheztelek és nem tudok megbocsátani.

A szentek közöttünk és az Isten között nem kerítést építenek, hanem hidat akarnak építeni, s bennünket minél közelebb vezessenek Istenhez. Le akarják bontani az évek óta fölépített falakat, hogy az emberek megtalálják egymáshoz a szeretet utakat, ösvényeket és változtatni a kapcsolataikon. Minden nap egy lehetőség arra, hogy a kerítés anyagából hidakat építsünk. Lebontsuk a válaszfalakat és átjárható utat készítsünk egymás szívéhez. Nem egyszerű, de ne várjunk! Ne hagyjuk, hogy a több éves kerítések mellé még nagyobbak épüljenek. Isten lehetőséget ad számunkra, hogy mit építsünk. Megadja a faanyagot, de ránk bízza, hogy ebből mit fogunk összeállítani. Mire használjuk fel az Isten kegyelmi ajándékait? Ezért is születik meg Isten az emberek közé, hogy ebben a döntésben jó irány mutasson. Megmutatja, hogy bátorsággal és elszántsággal lesz erőnk a falakat lebontani és helyette hidat építeni.

Szent István első vértanúnak és diakónusnak mindez sikerült. Eszközként használta kegyelem ajándékait és ez megadta számára az örök élet kincseit. Isten utat mutatott számára és ezt az utat ő elfogadta és végigjárta.

Legyen példa számunkra a bátorságban és az elszántságban, hogy mi is hidakat építsünk önmagunk és az Isten, önmagunk és az emberek közé, s ezáltal elnyerjük a mennyei boldogság hazáját.

A csend Isten szava

A mai embernek nincs csendje. Nem csak azért, mert a külvilág zajossá vált, a gépek, a tévé, a rockzene, az utca forgalmának zaja állandóan bántja és sérti fülünket, hanem mert már elszoktunk és félünk a csendtől. Bánt, ijeszt bennünket a csend. Ha meg tudnánk állni, figyelni, a csendben gondolkodni, örülnénk. Hajszolt és űzött a világ és ebben a hajszában az idő megrövidül, az ember pedig megcsonkul. Elsősorban a hallásunk!

Felméréseket végeztek és megállapították, hogy a mai gyermekek és fiatalabb generáció nagy százalékban "hallássérült". A tévéből, a rádióból, az utcáról áradó dübörgés "bombázza" és roncsolja a dobhártyát. Mennyivel nagyobb kárt okoz bennünk, lelkünkben a csend hiánya? Erről nem készítettek felmérést, de ezt minden ember érzi. Állandó feszültségben, rohanásban, időhiányban élünk. Pedig milyen nagy könnyítést jelent a mosógép, a hűtőszekrény, az elektromos készülékek, az autó, a vonat, a repülő. Hová tűnik ezekkel a csodálatos eszközökkel nyert idő? Mivé válik? Senki sem tud válaszolni, vagy inkább fél válaszolni. Isten szeretne beszélgetni velünk. Tanácsot és segítséget akar adni az Úr.

Jó lenne lecsillapodni, megnyugodni, pihenni Isten előtt. A régi angol fordításban így hangzik a zsoltárvers: *"Pihenj meg az Úrban."* Amikor betegség, baleset, halál, anyagi vagy természeti csapás ér bennünket, azonnal megállunk és keressük az okot: miért történt, ami történt?

Ne rohanjunk, csendesedjünk el, csillapítsuk le fáradt agyunkat és rohanó életünket. Isten kér erre. Szánjunk időt magunkra! Próbáljuk észrevenni a csendben a sok szépet, az ajándékokat, amiket Isten adott, hogy életünk örvendező, gyönyörködő élet legyen. A kisgyermek megpihen, lecsendesedik, megnyugszik Édesanyja karjaiban. A beteg remegve várja, hogy orvosa szánjon rá időt és figyeljen panaszára. Epekedik szívünk-lelkünk az őszinte és megértő szeretet után. Belebetegedtünk a bennünket körülvevő szennybe, káoszba, zajba: szenvedünk nagyon. Isten közeledik az ember felé, feléd! Szeretni, vigasztalni, gyógyítani akar. Békességet és nyugalmat kínál, neked és nekem. A nagy technikai eredményekkel körülbástyázott embernek nincs kihez menekülni, nincs védelmet nyújtó kar, nincs odafigyelő fül és együttérző szív. A hatalmas zajban hiába sír, nyög, kiált a szenvedő, a magányos, a beteg ember nem hallja senki, nem veszi észre senki!

Isten kér: "Légy csendben várj rám, jövök hozzád, segítek." Zaklatott, rohanó életedet nem csillapítja a pénz, a vagyon, a hírnév, a szerelem, mert nincs nyugalom, nincs idő, nincs csend. Minden ember élete kedves az Úr előtt. Minden embernek felkínálja, már itt a földön, a benső nyugalmat és csendet. Fogadd el! Szánj időt magadra, lelkedre és keresd a csendet. Ebben a benső csendben Isten megmutatja a kivezető utat életed nagy nyugtalanságából, a zűrzavarból, a békétlenségből. Életed elsivárosodott, érzed, hogy szegénnyé lettél, menekülsz és menekülnek előled. Magadra maradtál, félsz és rettegsz. Epekedsz az őszinte szeretet után, de nem kapod meg, csak olcsó, ideig-óráig tartó nyájaskodást és hamis mosolyt kapsz.

Légy csendben és várj az Úrra! Ő nem késik, ha hívod hozzád hajol. Megmutatja reménytelen életed elhibázott pontjait. Megmutatja a módját, hogyan javíthatsz az úton, amely elvezet egy csendes, boldog és békés élet felé. Még nem késő, még nem ment le a napod, még kezdhetsz újat. A világ zűrzavara és zaja nem csendesedik le körülötted holnap sem, de ha szívedben meghallod a Békesség Istenének hangját, ha elfogadod megmentő szeretetét, engeded, hogy sebzett életedet karjával védelmezze, ha elhiszed, hogy Ő javadat akarja, más emberré, boldog emberré válhatsz. Miért félnek az emberek a csendtől? Mert a csendben felfedezik, menynyire üresek, mennyire értelmetlen és reménytelen az életük. Nincs örömük, nincs békességük, nincs céljuk, nincs jövőbe vetett reménységük, nincs Istenük. Félnek a csendtől és félnek találkozni Istennel. A csendben ugyanis minden ember szívében megszólal egy hang, amely hang nevén nevezi a bűnt! Isten nem kisebbíti a bűnt és nem mondja: "Hiba, tévedés csupán az, ami miatt szenvedsz és szenved családod, környezeted". Isten azt mondja, vétkeztél, a bűnt bűnnek nevezi.

Nem könnyű tükörbe nézve meglátni magunkat szennyesen, eltorzultan! Pedig egyszer meg kell állni, egyszer lesz találkozás Istennel és egyszer számot kell adni értelmetlenül elrohant életedről! Most kér Isten, most hívogat kitárt karral, szeretettel. Jöjj hozzám, csillapodj le, csendesedj le, csendesedj el, nyugodj meg. Nálam békességet és nyugalmat találsz, bennem értelmet nyer életed! Isten nem fog erőszakoskodni és nem hangoskodik szíved előtt. Csendben közeledik feléd. Figyelj, hallgasd szelíd hangját. A világ zajong, dübörög körülötted. Az emberek ingerültek, keserűen kedvetlenek. Sötét van kint, reménytelenül nagy sötét. Isten világosságot, csendet és békességet akar benned teremteni. Engedd át szívedet, életedet Neki.

Forrás: lelekebresztes.hu

SZENTEK ÉLETE:

Nagy Szent Bazil

Vallásos keresztény családból származott. A szentek között tiszteljük a szüleit, három testvérét és atyai nagyanyját is. Hamar felismerte, hogy milyen nagy jelentősége van az ember életére a közösségnek, amelyben él. Egy igazi barátságnak, tudjuk, életre szóló jelentősége van. Nazianzi Szent Gergellyel, akivel Athénben tanult, egy életre szóló, mély baráti kapcsolatot épített ki.

Azt is felismerte hamar, hogy magunk körül a jó közösséget meg kell szervezni. 357-ben megkeresztelkedett, majd remeteségbe vonult. Hazatérve Caesarea környékén, nem messze anyja és nővére apácakolostorától ő is monostort alapít. Itt írja meg a szerzetesi élet szabályzatát. A szerzetesek vidáman zsolozsmáztak, noha nagyon szegényesen éltek.

Bazil alázatossága és türelme csodával volt határos. A szerzetesek száma egyre gyarapodott körülötte. Egy éhínség alkalmával maradék vagyonát is teljesen pénzzé tette, és az éhezők megmentésére fordította. 364-ben pappá szentelődött. Az arianizmussal szemben írásban, vitákban és szentbeszédekben hatékonyan védelmezte a katolikus tanítást.

370-ben már a kappadóciai Cesarea püspöke. A Valens császártól kapott birtokon szegényházat és kórházat alapított. Ezeknek a méreteire jellemző, hogy Nazianzi Gergely új városnak nevezte ezt a telepet. Életpéldájával kitűnő papokat nevelt. Messze földről tőle kértek papokat püspöknek.

Megszervezte a közös istentisztelet rendjét is. Évente tízszer az őáltala írt liturgiát végezzük ma is.

Az arianus Modestus helytartó fenyegetéseire így felelt: "Akinek semmije nincs, attól bajos javakat elkobozni. Száműzetést nem ismerek, hiszen mindenütt otthon vagyok, az Úr birodalmában járok. A halált szívesen veszem, hisz jó ideje meghaltam már." - Így még nem beszélt velem senki! - kiáltott fel Modestus. – „Valószínűleg még nem akadt dolgod katolikus püspökkel" - felelte Bazil. Erkölcsi nagysága előtt az ariánus császár is meghajolt. A szigorú szerzetes életet, mint püspök is folytatta. Negyvenéves korában már aggastyánnak látszott. Súlyos májbaj is gyötörte. Az ő életének is megvolt a veszélyes időszaka. Mint fiatal ügyvéd nagy sikert aratott, s bizony neki sem volt könnyű legyőzni a hiúság és nagyravágyás kísértését. Nővére állt akkor mellette és irányította a helyes útra. Bazil jelképe egy lángoló oszlop. Emlékét halála napján, január 1-jén nyilvános ünneppel tartjuk.

(forrás: szentbazil.hu)

Nagy Szent Bazil: Homília Krisztus születéséről

(részlet)

Isten a földön van, Isten az emberek között van, nem tűz és harsonaszó által, nem füstölgő és homályba burkolódzó hegyen keresztül, nem a hallgatók lelkét rémületbe ejtő vihar által adja törvényét, hanem szelíden és kedvesen szól a vele egy fajtához tartozókhoz a testen keresztül. Isten a testben.

Nem időszakonként működve, mint a prófétákban, hanem magával egy természetűvé téve az emberséget (...)

Ezt kérdezik: Hogyan jut el a ragyogás egy által mindegyikhez? Milyen módon van a testben az istenség? Ahogyan a tűz a vasban. Nem a helyét változtatva, hanem közölve magát. Hiszen a tűz nem szalad át a vasba, hanem megmarad a maga helyén, csak átadja neki erejét, és önmaga egészével tölti be azt, ami részesedik benne (...)

Azt kérded: Hogy lehet, hogy a test gyöngesége nem árasztja el az Isten Igét? Már megmondtuk, hogy a tűz sem veszi át a vas tulajdonságait. A vas fekete és hideg, de ha a tűz felhevíti, alakot változtat, akkor ragyogóvá válik, és nem a tüzet feketíti be, ellenkezőleg, maga izzik, nem hűti le a tüzet. Ugyanígy az Úr emberi teste is, maga részesedik az istenségben, nem ő ruházza saját gyengeségét az istenségre...

Tudd meg a titkot. Isten azért van a testben, hogy az ott megbúvó halált megölje (...)

Hát akkor tudd meg, azért van a testben az Isten, mert meg kellett szentelődnie ennek az elátkozott testnek, meg kellett erősödnie ennek a legyengültnek, amely elidegenedett Istentől, ennek kellett bensőséges kapcsolatba kerülnie vele, ezt kellett a mennybe visszavezetni (...)

A világ üdvösségét ünnepeljük, az emberiség születésnapját. Ma kapott feloldozást Ádám az átok alól. Többé már nem áll, hogy a földből vagy és visszatérsz a földbe (Ter 3,19), hanem az éghez kapcsolódsz, és felvesznek a mennybe. Már nem áll az, hogy fájdalommal szülöd gyermekeidet (Ter 3,16), mert boldog vajúdás hozta a világra az Emmánuelt, és boldogok az emlők, amelyek szoptatták (Lk 11,27). Mert Gyermek született nekünk, és Fiú adatott nekünk, amelynek vállán a fejedelemség (Iz 9,6) (...)

Forrás: Nagy Szent Baszileiosz művei, Budapest, 2001, 72-81. oldal

Az újszülöttek tízparancsolata

1. Kérlek, ne várjatok el tőlem, mint újszülött gyermeketektől túl sokat, és magatoktól, mint újdonsült szülőktől sem. Ajándékozzatok magatoknak és nekem születésem alkalmából 6 hetet arra, hogy nőjek és fejlődjek, kiszámíthatóbb (kevésbé törékeny és érzékeny) legyek, Ti pedig beletanulhassatok ebbe az új szerepkörbe.

2. Kérlek, etessetek, mikor éhes vagyok; az anyaméhben sosem találkoztam az éhség érzésével, az idő fogalma pedig semmit nem jelent a számomra.

3. Kérlek, ahányszor csak lehet; cirógassatok, puszilgassatok, ölelgessetek, ringassatok és dúdoljatok nekem, hiszen Anya pocakjában sosem voltam egyedül és távol Tőletek.

4. Kérlek, bocsássátok meg, ha túl sokat sírok, higgyétek el, nem azért teszem ezt, hogy megkeserítsem az életeteket, hanem, mert egyelőre ez az egyetlen eszközöm, hogy „elmondjam", ha valami miatt nyűgös vagyok, vagy, ha valami fáj. Legyetek elnézőek velem és kis idő múlva sokkal több szociális készséggel fogok rendelkezni (és kevesebbet fogok bömbölni).

5. Kérlek, ismerjetek meg, engedjétek meg, hogy megmutassam, ki vagyok, miben vagyok más, mint ti. Gondoskodjatok rólam, óvjatok és nyugtassatok, vigasztaljatok meg!

6. Ne aggódjatok; nem vagyok porcelánból, így a sok-sok apró hibát, amit véletlen és a legnagyobb szeretet mellett követtek el ellenem, simán kibírom, és sosem fogok miattuk neheztelni Rátok!

7. Ne haragudjatok rám, ha nem vagyok olyan tökéletes baba, ahogy megálmodtátok, és magatokra sem, amiért nem vagytok tökéletes szülők.

8. Egy nyűgös csecsemő legjobb nyugtatója egy kiegyensúlyozott, nyugodt szülő. Tudom, hogy nehéz, de kérlek, először magatokról gondoskodjatok: étkezzetek egészségesen, pihenjetek eleget és mozogjatok rendszeresen, így sokkal minőségibb lesz az az idő, amit rám szántok.

9. Ápoljátok a kapcsolatotokat! Ne csak miattam/általam legyen család a család.

10. Tudom, hogy most szinte lehetetlennek tűnik, de nem is olyan sokára én is felnövök, és minden visszaáll a most olyan kesze-kuszává vált életetekben, a normál kerékvágásba. Tartsatok ki!

forrás: csaladinet.hu

Karácsonyi szokások Tiszacsomán

A beregszászi járási településen karácsonykor nagy hagyománya van a betlehemezésnek, csillagozásnak, kántálásnak. Természetesen nem csak nálunk, hanem más településeken is. Számos gyerek és fiatal készül arra, hogy egyszer részese legyen és elinduljon karácsony estéjén hirdetni Krisztus születését. A készület minden egyes mozzanata azt jelzi, hogy egyre közelebb van a várva várt esemény.

A betlehemezésnek Tiszacsoma településén nincs konkrét dátuma, hogy mióta is létezik és ez a hagyomány apáról fiúra száll. A betlehem jellemzői: három toronyból áll, amelyet bevonják színes papírral. A háromtornyú betlehemen három bolthajtásos ablak található, ezeken keresztül lehet megtekinteni a jászolt a kisdeddel és a bábok játékát. A bolthajtás ívei zöld puszpánggal vannak kirakva, ez a reménységet jelzi. Magyar betlehem lévén a piros, a fehér és a zöld szín a domináns. A szovjet időben a vallással egyetemben a betlehemezést is tiltották. Ugyanúgy a csillagozásnak is nagy hagyománya van a településen. Több csillagos csoport is szokott lenni a karácsony első és második napján.

A betlehemes szereplőket bábok helyettesítenek. A betlehemes csoport 6 főből áll. egy angyal, két pásztor, két öreg és egy Heródes (bábtáncoltató). Az egész játékot fiuk játszzák 16 -18 év közöttiek. Az előkészületek a legfontosabbak az egész időszak során. Az egész munkához karácsony előtt két-három héttel kezdenek neki. Elsőnek azzal, kezdenek, hogy beosszák maguk közt a szerepeket, ami a legfontosabb, hogy elpróbálják a legtöbbször. Elsőként az angyal lép be a házba, feltéve a kérdést: Szabad-e az Istent dicsérni? Igenlő válaszra lépnek be a csoport többi tagjai. Az énekek megtanulása a legfontosabb dolog az egész játék során, mivel az adja meg az egésznek a színét. Az angyalnak és a pásztoroknak van a legnagyobb szerepe az egész játék során.

A helyi kultúrház vezetője, Reskó-Papp Angéla válaszolt néhány kérdésre, hogy valójában, hogyan is működik mostanában a betlehemezés Tiszacsoma településén.

Milyen múltra tekint vissza a betlehemezés Tiszacsomán?

Tulajdonképpen nincs konkrét dátuma, hogy mióta is létezik a szokás községünkben, a hagyomány ősidők óta apáról fiúra száll. Napjainkban évről évre több csoport is alakul, amelyek ünnepek idején házról házra járnak. A tagok valamennyien ismerik egymás szerepét, a próbák már advent idején megkezdődnek. Jómagam 2005 óta foglakozok a fiatalokkal a kultúrházban, ahol jelenleg egy csillagforgató és egy bábforgató betlehemes csoport működik. Az egykori tagok közül többen mára már apukák. A kultúrházi csoportokon kívül mintegy öt alkalmi amatőr formáció is van, változó összetételekben. Örömömre szolgál, hogy a község fiataljai fontosnak tartják a hagyományőrzést. Én a magam részéről segítek nekik, felhívom a fegyelmüket az esetleges hiányosságokra, azokat igyekszünk kiküszöbölni.

Milyen szerepet töltenek be az említett formációk, és kik a tagok?

Fontos azt megjegyezni, hogy mindkét csoport kizárólag fiúkból áll. A csillagforgatók tulajdonképpen a betlehemes csoport hírvivői. A 11 és 13 éves gyerekekből álló négyfős csoport (első és második angyal, pász-

tor, öreg) kora délután indul el a faluban figyelmeztetni a lakosokat a betlehem érkezésére. Előadásuk a betlehemes csoportéhoz képest rövidebb, 6-7 perc, így a szinte valamennyi tiszacsomai házhoz eljutnak. A bábforgató betlehemes csoport hat felnőtt tagból áll (két öreg, két pásztor, egy angyal és egy bábforgató), a legidősebb 23, a legfiatalabb 18 éves. Közel 20 perces program keretében mutatják be a bibliai történetet. Nekem, mint vezetőnek az elsődleges feladatom az, hogy az előadás a szereplők viseleteit, szövegeit és kijelentésmódját illetően egyaránt kellőképpen autentikus legyen. Fontos, hogy a szereposztás is az adottságaiknak megfelelő legyen, a legalacsonyabb csoporttag mozgatja a bábokat a betlehemben, míg az öreg a pásztor szerepét játszó fiúk a legmagasabbak. Az énekek előadásához, a helyes és érthető kiejtéshez hangi adottságokra is szükség van.

Kérem, ejtsünk néhány szót a viseletekről és magáról a betlehemről!

A szereplőkön eredeti bárányból subák, kucsmák, vászonnadrágok vannak. A tiszacsomai bábforgató betlehem egyik különlegessége, hogy az öregek álarcot viselnek, hangsúlyozva korukat. A nagy szakáll, a bajusz, a vastag szemöldök jelzi a különbséget a pásztoroktól. Előadás módjuk ugyanakkor nem szatirikus, gúnyolódós. A betlehem, amit a csoport hordoz, már több mint 20 éves, a korábbi csoportoktól örökölték a mostaniak. Bábok is találhatóak benne, amelyek tulajdonképpen ugyanazok a szereplők, akik élőben is megelevenednek a betlehem mellett. A néprajzkutatás azt igazolja, hogy az elődök bábokkal igyekeztek érdekesebbé, érthetőbbé tenni a bibliai történeteket a családok gyermekei számára. A háromtornyú betlehemen három bolthajtásos ablak található, ezeket keresztül lehet megtekinteni a jászolt a kisdeddel és a bábok játékát. A színhasználatnak is sajátos szerepe van. A bolthajtás ívei zöld puszpánggal vannak kirakva, ez a reménységet jelzi. Magyar betlehem lévén a piros, a fehér és a zöld szín a domináns. Betlehemünkön nem található modern díszítés, csillagszóró vagy más mesterséges világító eszköz, csak a gyertya lángja világítja meg a bábokat.

Milyen rendezvényeken és helyszíneken volt alkalmuk bemutatkozni a csoportoknak?

A kultúrházban működő csoportjaink fennállásuk óta számos hazai és külföldi helyszínen lépethettek fel. Rendszeres résztvevői vagyunk a megyei betlehemes találkozónak, amely általában a Munkácsi Borfesztivál keretében kerül megszervezésre január elején. A közelmúltban Debrecenben vettünk részt a nemzetközi betlehemes találkozón. Tavaly a magyarországi Pap község meghívásának tettünk eleget, ahol szintén egy betlehemes találkozót tartottak. A karácsonyi-újévi ünnepkör idejére több meghívásunk is van fellépésekre különböző turisztikai cégektől. Sajnos, az anyagi helyzetünkből kifolyólag főként azoknak a meghívásoknak tudunk eleget tenni, amelynél a szervezők segítenek az utaztatásban. Működésünkhöz támogatást kapunk a helyi önkormányzattól, amit ezúton is köszönünk.

Lelkesen járnak betlehemezni, csillagozni és kántálni, úgy gyerekek, mint felnőttek egyaránt. Ezeket a szokásokat nem lehet, megtiltani az embereknek. Ellene tudtak állni a Szovjetunió tilalmainak, és mégis elmentek kántálni és betlehemezni egyaránt. A gyerekek, amikor a betlehemmel járnak, az arcukra van írva, hogy mit éreznek. Nem azért mennek, hogy pénzt keressenek ezzel, hanem azért, hogy Jézus Krisztus születésének az ünnepén, bemutassák miként is született meg a kis Jézus Betlehemben, a jászolban. A tiszacsomai lakosságnak örömet szerezve azzal, hogy még mindig vannak, olyan gyermekek a faluban, akik a szokásnak hű továbbvivői, mikor majd nekik is lesz gyermekük, akkor ők is tudják ezt tovább adni, hogy a Tiszacsomai Betlehemezés ne veszszen el soha.

Összeállította: Pősze Gergő
IV. évfolyamos papnövendék

Vízkereszt, Jézus Krisztus megkeresztelkedése

Vízkereszt ünnepe a Bizánci Egyházban a legnagyobb ünnepek közé tartozik – szívhez szóló szertartásait a hívek nagy tisztelete övezi.

Az Epifánia (jelentése jelenés, Úrjelenés, elterjedtebb használatban Vízkereszt) a fények ünnepe, vagy más néven Theofánia (Istenjelenés). Ez az az ünnep, amikor Jézus Krisztus Jordán folyóban való megkeresztelkedését ünnepeli egyházunk.

A Bizánci Egyházban ekkor kerül sor a nagy vízszentelésre (kis vízszentelést a pap az év folyamán szükség szerint többször is végezhet). A nagy vízszentelés ősi végzéséről már Aranyszájú Szent János (+407) is beszámolt egyik művében.

A Görögkatolikus Egyházban a mai liturgikus gyakorlat szerint január 5-én este (az alkonyati istentisztelet és Szent Bazil liturgiája után), vagy gyakrabban január 6-án (a szent liturgia után) kerül sor általában a templomhajóban, egyes helyeken azonban (ahol megtehetik) a közeli folyóhoz, vagy forráshoz vonulnak ki a pap vezetésével a hívek, és ott végzik a vízszentelést. Ez utóbbi hagyomány még hatékonyabban jelképezi nemcsak a vizek, hanem az egész természet megszentelését is, amit Jézus Krisztus egyszer s mindenkorra végbevitt a Jordán folyóba való alámerülésével.

A megszentelt vizet a keleti egyházakban az egyes személyek és tárgyak megáldása, illetve megszentelése alkalmával használja a pap vagy a püspök.

A keleti egyházakban sokáig egyet jelentett a születés és az epifánia ünnepe. Jézus születése által Isten megjelent a világban. A napkeleti bölcsek által a pogányokhoz is eljutott a Megváltó születésének örömhíre.

Jézus megkeresztelkedésekor a Jordán folyónál a mennyei Atya szózata kinyilatkoztatta a szeretett Fiút és a Szentlélek galamb képében alászállt Krisztusra. A teljes Szentháromság kinyilatkoztatta önmagát az emberiség előtt. Ezzel új tartalmat is adott a víz általi keresztség tisztulásának, hogy a Messiás Szentlélekkel fog megkeresztelni.

Jézus első csodájával a kánai menyegzőn kinyilvánította isteni erejét: „Kinyilatkoztatta dicsőségét, s tanítványai hittek benne" (Jn 2,11). Ebben a csodában Isten megmutatja dicsőségét, hogy az embernek segíteni akar, meg akarja megmenteni és végül meg akarja váltani. Az ember válasza a hit, az Istenbe vetett bizalom.

Vízkereszt ünnepe megmutatja, hogy Isten minden emberhez eljött. A megváltó Jézus születésével Isten vállalja az emberi életet és később a szenvedést is, hogy ezzel elhozza minden ember számára az üdvösséget, az örök élet reményét. Az ünnepen nyissuk meg szívünket a megjelenő Istennek, aki megmutatja magát nekünk. Az új esztendő minden napját kísérje Isten segítsége és áldása!

forrás: Kocsis Éva/Magyar Kurír. MKPK

PŐSZE Roland:
Házszentelés

A görögkatolikus egyház hagyományai között szerepel minden év januárjának első felében a házszentelés, mely a vízkereszt ünnepéhez köthető. Az egyházközségekben minden házat és lakást megszentelünk, hogy a gonosz szellemektől és minden bajtól sértetlenül megőrizzék az ott vallásos jámborságban élni akarókat. A ház- vagy lakásszentelés a szentelmények közül a „könyörgő áldások" egyike. A könyörgő és szentelő áldások során az isteni jóság magasztalása mellett kegyelmi segítséget kérünk könyörgés és egy jel (pl. szenteltvízzel való meghintés) által. A szentelt víznek gyógyító, védelmező hatásai vannak, amelyek lehetőséget adnak, hogy a békesség, a szeretet és biztonság mindennapi érzése megtapasztalható legyen a családi közösségben.

Isten áldása és a Jordán folyóban megkeresztelt Krisztus erősítsen meg bennünket a mindennapi küzdelmeinkben, hogy felismerjük a Krisztus felé vezető utat.

„Üdvözítő Úristenünk, Jézus Krisztus, ki istenséged titkát a Jordánban való megkeresztelkedésed alkalmával, az Atyának szózata és a Szentlélek megjelenése által kinyilatkoztattad; önmagad Urunk, őrizd meg minden bajtól sértetlenül mindazokat, kik e hajlékban laknak s az én méltatlanságom által keresztény jámborsággal hozzád esedeznek! Küld le rájuk s mindenre, ami övék, szent áldásodat! Állítsd mellékük őrző angyalodat, hogy őket minden szükségtől, szorongatástól, csapástól, testi-lelki betegségtől és kártól megóvja! Ajándékozz nekik állandó jó egészséget és hosszú életet, hogy a hit szerint való erényekben sikeresen előrehaladva s üdvözségüket malasztjaid által biztosítva, a szükséges földi javakban is büszkélkedjenek! Mert te vagy minden megszentelés és áldás forrása, kezdetnélküli Atyáddal, legszentebb, jóságos és elevenítő Lelkeddel együtt most és mindenkor és örökkön örökké. Ámen." (Házszentelési ima)

MAROSI Anita:
Az öröm gyertyáji Beregszászban

A Közös Advent program keretében december 16-án, advent harmadik vasárnapján meggyújtották az öröm gyertyáját a beregszászi Kossuth téren.

Ezen a vasárnapon a Beregszászi Görögkatolikus Esperesi Kerület magyar görögkatolikusai tették ünnepélyesebbé a gyertyagyújtást.

A Beregszászi és Nagyszőlősi járások falvaiból érkező hívek a saját településükön hagyományos karácsonyi énekeket kántáltak.

A Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye vezetője, Milan Šášik is részt vett az eseményen. Beszédében örömét fejezte ki, hogy Beregszászban sikerült megvalósítani a közös adventi várakozást, melyen nemzetiségektől és vallástól függetlenül mindenki részt vehet.

A továbbiakban Molnár János beregszászi plébános a római katolikusok, Taracközi Ferenc lelkész a református közösség nevében szólt az egybegyűltekhez.

Szilágyi Mátyás, Magyarország Beregszászi Konzulátusának főkonzulja, valamint Gulácsy Géza, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség alelnöke is köszöntötte a jelenlévőket.

Ezt követően Milan Šášik, Szilágyi Mátyás, Gulácsy Géza, Orosz Ildikó, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Főiskola rektorasszonya, Babják Zoltán beregszászi polgármester és Bidzilja Olga, a Beregszászi Városi Tanács képviselője együtt meggyújtották az adventi koszorú harmadik gyertyáját.

Az ünnepség ezután a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Esztergom termében folytatódott.

A salánki és csepei egyházközségek kántálása után a magyarországi Szent Efrém Férfikar adott koncertet. A kórus vezetője, Bubnó Tamás bevezetőjében elmondta, hogy azért is különleges helyszín számukra Kárpátalja, mert az együttest itt alapították meg 2002-ben. Boksay János liturgiájából, valamint Liszt Ferenc, Kodály Zoltán és Bartók Béla műveiből adtak elő, illetve több szláv liturgikus és karácsonyi dallam is felcsendült.

A vasárnap délutáni program szeretetlakomával ért véget.

forrás: Kárpátalja.ma

Líceumi mindennapok

Advent a líceumban

A sztojkás diákok idén is gyönyörű adventi koszorúkat készítettek. Az ünnepi készülődésben ez az egyik első lépés, amely segít ráhangolódni az ünnepre. Az elkészült koszorúkat és kopogtatókat a líceum lelki vezetője, Egressy Márton atya Szent Liturgia keretein belül áldotta meg.

„Áldd meg, † ezt az ádventi koszorút, hogy mint a remény jele az örök életre s a szentek közösségére figyelmeztessen minket, és add, hogy e napokban növekedjünk a te kegyelmedben. Te világosságként küldted Fiadat e világra, áldd meg † ezeket a gyertyákat. Ádvent napjai emlékeztessenek minket Jézus Krisztusra, aki minden embert meg akar világosítani. Add, hogy amikor vasárnaponként új gyertyát gyújtunk, újabb erővel növekedjék bennünk Krisztus iránti szeretetünk. Készítsd elő szívünket születésének megünneplésére, és add, hogy egykor színről-színre láthassuk Fiadat, akit kegyelem és igazság tölt el. Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben. Isten mindörökkön örökké."

A koszorúk megáldása után minden vasárnap újabb gyertyát gyújtanak a diákok közösen a lépcsőházban. Természetesen ezekről az alkalmakról nem maradhatnak el a böjti gondolatok, valamint a közös éneklés sem. Ahogy közelebb kerülünk az ünnephez, annál inkább szívvel és lélekkel magasztaljuk énekekkel a Teremtőt, s egyszülött fiát, Jézus Krisztust. A líceumi készülődés fénypontja a líceumi Szenteste lesz, melyet már mindenki izgatottan vár.

Karácsonyi lelkigyakorlat

2018. december 8-án tartották a Sztojkás diákok lelkigyakorlatát Líceumunkban. A lelkigyakorlatot Gergely Tamás és Kaskötő Miklós nyíregyházai görögkatolikus papnövendékek tartották. Elsősorban a karácsony és az arra való készület volt a lelkigyakorlat középpontban. A készülethez közösen ismertük meg Gary Chapman szeretetnyelveit. Ez által, illetve emellett a fő kérdés az volt, hogy egy mai fiatal, hogyan tud jól készülni, hogy ne csak megszokott esemény legyen, hanem adjon valami újat. Végül az emberi kapcsolatokban keresték a megoldást, választ keresve az olyan kérdésekre, hogy hogyan tudjuk úgy alakítani, és megélni emberi kapcsolatokat, hogy abból mindenki épülni tudjon. alkalom a lelkiségen túl a közösségek fontosságára is felhívta növendékeink figyelmét.

Szent Miklóst várva

Európában talán nincs is olyan gyermek aki, még ha szűkös keretek között is él, decemberben ne várná a jóságos Szent Miklós alakját. Iskolánkban is megalapításunk óta komoly hagyománya van a Szent Miklós-napi ünnepségnek. Ezen a napon diákjaink a szertartásokon kívül ünnepi vacsorával és egy Szent Miklós napi műsorral emelik az alkalom fényét. Villanyoltás után pedig ellátogatott a kollégiumba Szent Miklós is, s míg a diákok aludtak, a szépen kitisztított csizmákba ajándékokat és leveleket hagyott, melyet mindenkinek személyesen címezett.

Szentírás olvasás

Az egyik legrégebbi Líceumos programunk a hagyományos Adventi Szentírás olvasás. A Biblia szavai minden évben annyi percen keresztül hangzanak fel egy folyamatos felolvasás keretén belül ahány évet éppen írunk. Ebből adódóan idén 2018 percen keresztül olvassuk megszakítás nélkül a Szentírást. Idén december 8-én, szombat reggel 07:22-kor az olvasást kápolnánkba és vasárnap este 17:00-ig olvassuk az Úr szavát. Diákjaink 20 percenként váltották egymást. A kápolnában történő hangos felolvasáson kívül az épület bármely pontján egyénileg is elmélyülten olvassák növendékeink a Szentírást. Idén is érkeztek az olvasásra Öregdiákok, mely szintén hozzátartozik a hagyományainkhoz. Zárásként Szent Liturgián vettek részt a diákok, melyet az intézmény lelki vezetője, Egressy Márton atya celebrált.

Mézeskalács sütés

Az adventi készülődés egyik leghangulatosabb része a mézeskalácsok elkészítése. Minden évben az adventi időszakban a líceum szorgos kezű diákjai az intézmény konyháján elkészítik a fenyőre szánt mézeskalácsokat. Az idei évben sem maradhatott el ez a csodálatos alkalom, amelyet Héder Edina és Bán Annamária nevelőtanárok irányítottak.

NÁNÁSI Magdolna:
Kárpátaljai Háló Egyesület lelkigyakorlata

November 23 és 25 között a nagyszőlősi ferences lelkigyakorlatos házban került megrendezésre a Kárpátaljai Háló Egyesület hagyományos őszi lelkigyakorlata. Péntek este Pősze Roland atya bevezető gondolatait hallgattuk meg, aki az Isten-kapcsolatunk és embertársainkkal való kapcsolatunk összefüggéseire irányította figyelmünket. Ezután egy meghitt, bensőséges imádságos est vette kezdetét, melynek keretében ki-ki elvégezhette szentgyónását, lehetőség volt lelkibeszélgetésre, imádkoztunk együtt és egymásért, megtapasztalhattuk a közös imádság lelket simogató érzését.

A lelkigyakorlat témája a következő címet viselte: „Amire figyelsz, az erősödik benned". Ezt a kérdéskört három elmélkedésben bontotta ki Roland atya. Hangsúlyozta, hogy amire figyelünk, az erősödik bennünk, arra indulunk. Emlékeztetett mindannyiunkat arra, hogy az ember eleve a jóra teremtetett és mindannyiunkban egy „istenarc" van eltemetve. Életünkben, az útunkon Isten felajánlja a védettséget, törvényei által, és mi szabad akaratunknál fogva választhatunk, merre indulunk. Ha Istenre figyelünk, azt a forrást keressük, amitől élni fogunk. Teljes odaadás kell ahhoz, hogy beteljesítsük élethivatásunkat. Alázat és áldozathozatal, önzetlen felajánlás és elengedés, és imádság, amikor megszületik bennünk a bizalom. Ezek mind fontosak az Isten- és emberkapcsolatunkban.

Roland atya elmélkedéseit kiscsoportos beszélgetésekben tovább boncolgattuk, gazdagítva egymást személyes meglátásainkkal, tapasztalatainkkal.

A tartalmas együttlétünk Szent Liturgiával zárult, majd még közösen megnéztük „A Viskó" c. filmet. Mindnyájan egyetértettünk Roland atya záró gondolataival, miszerint ha Istenre figyelünk és átadjuk Neki mindazt, amit nehéz elengednünk, Isten képes lesz arra, hogy az én bűneimet kegyelemmé alakítsa és ezzel engem és másokat is, akiket én megbántottam, meggyógyítson.

Köszönjük Roland atyának és a szervezőknek ezt a lelkiekben gazdag hétvégét, valamint ezúton köszönjük a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-nek a támogatást, melynek segítségével megvalósulhatott programunk.

SZUSZIK Csilla:

Emberi fáradozás-isteni áldás

Történelmi pillanat a tiszabökényi görögkatolikusok életében

„Ha nem az Úr építi a házat, építői hiába dolgoznak rajta." (127. Zsolt.)

2015 nyarán kissé félve, érthetetlenül, megilletődve álltak a bökényi görögkatolikusok a tény előtt, miszerint templomukat, ami már oly sok éven át megpróbáltatásokon ment keresztül és 2005 óta végre magukénak vallhatnak, elveszíti akkori külsejét, lekerül róla a vakolat, a bádogtető, és a hívek végre megismerhetik templomuk igazi arculatát. De valójában milyen is a bökényi görögkatolikus templom? Mi található a vakolat, a rideg, szürke pléhtető és torony alatt? *„Jó ez így nekünk"; mi szükség van erre?; miért szedik szét a templomunkat?; mi ezt így megszoktuk* - hangzott a kétségbeesett hívek szájából egyik mondat a másik után. A bizonytalan, az ismeretlen előtt álltak, tele kérdésekkel. Sokan nem is sejtették azonban, hogy igazi XVIII. századi kincs, érték, a múlt öröksége rejtőzik a „lepel" alatt.

A lassan 250 éves kis templom sok nehézséget állt ki az évek hosszú sora alatt. Természeti csapások (árvizek), emberi viszályok, vallási felekezetek (görögkatolikus-ortodox vita) színtere volt. Mégis, mint akinek „Jézusi küldetése" van kiállta a próbákat, s ezzel talán üzenni akart a XXI. század technikával elkényeztetett emberének. Az elődök ajkáról elrebegett, szívből jövő imák ugyanis képesek voltak „életben tartani" az öreg templomot. A hívek csak a felújítás ideje alatt szembesültek a ténnyel, hogy az épület fából készült, s egyre több titok, érdekesség derült ki számukra.

A több árvizet is átvészelt, és a korábbi nem szakszerű újítások, idő közben egyre rosszabb állapotba sodorták az épületet, aminek felújítására már nagy szükség volt. Pősze Sándor, az egyházközség parochusa, látva az templom állapotát, időt, fáradtságot, energiát nem kímélve magyarországi támogatókat keresett. Így valósult meg a teljes körű helyreállítás 2016 és 2018 között a Rómer Flóris Terv támogatásával a Teleki László Alapítvány lebonyolításában. A munkálatokat Káldi Gyula budapesti építész tervei alapján és felügyelete mellett hajtotta végre Stark István viski vállalkozó csapata. Az épület farestaurátora Szabó József volt.

Az 1770-1775 között épült fatemplom jelenleg a harmadik helyen áll. A gerendák szerkezete, a szakemberek által is azt igazolják, hogy az épületet többször szétszedték, összerakták. A Tisza partján állt templomot az 1800-as évek tájékán a víz behozta a faluba.

Egy talált fatáblán pedig az olvasható, hogy 1898-ban kivakolták, majd 1940-50 körül egy zsidó ember rakta rá a bádogtetőt. A négysoros ikonosztázionja a XVIII. században érkezett az anyaországból, amelynek szétszedése közben papír fecnikre írt imákat találtak, valamint egy olyan írást is, amely bizonyítja, hogy Szent Mihály tiszteletére szentelték a templomot. A mennyezet is különleges. A szenteket ábrázoló, festett furnérlemezek alól a kék, csillagos égbolt bukkant elő.

December 1-jén elérkezett a várva várt nap. Szent Liturgia keretében sor került a kis görögkatolikus, templom ünnepélyes, hivatalos átadására. A szertartást, a szentelést Milán Sasik a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye püspöke végezte a Beregszászi Görögkatolikus Esperesi Kerület papjaival, a helyi és a környező falvakból érkezett hívekkel, valamint a tiszteletbeli vendégek részvételével. A püspök atya szent beszédében arra hívta fel a hívek figyelmét, hogy a keresztény ember életéből nem hiányozhat az íz, a só. A Krisztust követő ember életében a só pedig nem más, mint Isten szava, a Szent Evangélium. Az ételben érezzük a só hiányát, szükségesnek, fontosnak tartsuk. Sokszor érezzük, hogy valami hiányzik az életünkből is, s próbáljuk pótolni világi dolgokkal, s mindenfélével akarjuk ízesíteni, helyettesíteni. Az emberszerető Isten azonban rámutat arra, hogy Ő a mi életünk sója. Beszédében kitért az udvaron álló, 1930-

as években készült, fundamentum alapra is, amely évek hosszú sora alatt nem tudott új templommá épülni. Talán nem véletlen, hogy nem készült el. Ha mindez megvalósult volna, akkor már lehet nem is használnák a hívek az öreg, megviselt fatemplomot. Mindössze a múlt egyik darabkája lenne. Büszkék lehetnek azonban a bökényiek, hogy ez az egyetlen magyar fatemplom Kárpátalján.

A liturgia végeztével, a helyi parochus bemutatta a meghívott vendégeket, akik megtisztelték az ünnepi alkalmat. Jelen volt: dr. Földváry Gábor, örökségvédelmi ügyekért felelős miniszteri biztos; Szilágyi Mátyás, Magyarország Beregszászi Konzulátusának főkonzulja; Zubánics László, az Ukrajnai Magyar Demokrata Szövetség elnöke; Dánics Éva, a Nagyszőlősi Járási Tanács alelnöke; Tóth Bálint helyi polgármester, dr. Diószegi

László, a Teleki László Alapítvány igazgatója, Káldi Gyula építész és Szabó József fafaragó.

Elsőként dr. Földváry Gábor örökségvédelmi ügyekért felelős miniszteri biztos kapott szót, aki elmondta, hogy számára is olyan fontos ez a nap, mint a jelenlévő híveknek. Sikerült véghezvinni ugyanis a tervet, megvalósult egy dédelgetett álom: megőriztünk valamit a múltból, ami kincs és hagyaték a jövő nemzedék számára. Ezt követően átnyújtotta Pősze Sándor atyának a templom felújítását, restaurálását bizonyító iratot. Hivatalosan átadta az épületet, s beszédét frappánsan fejezte be: „Használják!" A jelenlévőket köszöntötte még Zubánics László, az Ukrajnai Magyar Demokrata Szövetség elnöke, Szilágyi Mátyás, Magyarország Beregszászi Konzulátusának főkonzulja, Káldi Gyula építész és Szabó József fafaragó is. Az ünnepséget a hittanos gyerekek műsora és a Tisza Csillag Kórus fellépése zárta.

A kissé hosszúra, de sokak számára felejthetetlen élményt nyújtó, ünnepi részt követte a szeretetvendégség, amelyre a Tiszabökényi Általános Iskolában került sor.

„Ó, Istenünk, ez ünnepen
mi hálás szívvel, könnyesen
szent házadért dicsérünk.
Száll boldog hálaénekünk,
mert itt adsz békét minekünk,
itt lakozol Te vélünk."
(Túrmezei Erzsébet: Templomszentelésre, részlet)

Kedves Gyerekek!

Karácsony van, Jézus Krisztus, a világ megváltója megszületett. Az emberek ünnepelnek: templomba mennek, karácsonyi énekeket kántálnak, karácsonyfát állítanak, ajándékokat adnak át egymásnak.

Ilyenkor valahogy minden szebb és fényesebb, mindenki kedvesebb és megértőbb a másikkal.

Az én ajándékom ezúttal egy mese számotokra, mely a Hit, a Remény és a Szeretet nevű gyertyákról szól.

Ezzel a történettel kívánok nektek áldott ünnepet!

Anita néni

Baksa Lívia: A hófalvai gyertyák konferenciája

Kedves, csendes este volt Hófalván. Az ezüst holdacska kíváncsian kukucskált be a kicsiny városka művelődési házának ablakán. Vele tartottak a ragyogó csillagok is, akik örömükben táncot jártak az égbolton.

Bent nagy volt a sürgés-forgás, a karácsonyi ünnepekre készülődtek.

Az aulában díszes fenyő üdvözölte a vendégeket. Ágain csilingelő csengettyűk, színes gömbök, világító égők s ízletes szaloncukrok roskadoztak. Csúcsán pedig egy arany csillagocska díszelgett, s nyújtogatta karjait, hogy neki is kijusson a csodálkozó tekintetekből.

A színházteremben pedig rengeteg gyertya gyűlt össze arra a konferenciára, amelyet Hit, Remény és Szeretet nevű gyertyák rendeztek. Hármójuk fénye bevilágította az egész termet. Sokkal ragyogóbb és vakítóbb volt a lángjuk, mint bármelyik gyertyácskának a teremben.

A sok-sok gyertya csak ámult, s kíváncsian várta, hogy elkezdődjön a karácsonyi konferencia.

Elsőként a Szeretet gyertyája kapott szót. Szeretettel üdvözölte társait, majd mesélni kezdett.

-„Tudjátok, rég történt, amit most elmesélek. Réges-régen, több mint kétezer éve élt valaki, akiről ma is sokat beszélnek, s beszélni is kell. Őt Jézusnak hívták. Jézus bemutatta életével, hogy hogyan kell élnie az embereknek a földön. Legfontosabbnak azt tartotta, hogy az emberek szeressék egymást. Isten, az ő apukája küldte el Őt erre a bűnös világra, hogy meghaljon minden emberért. Annyira szerette az embereket, hogy Jézust, a fiát feláldozta értük, hogy ők megmenekülhessenek. Én pedig azt a feladatot kaptam, hogy égjek a szeretetért, s lángom soha se aludjon ki! Azt szeretném, hogy ti is égjetek velem együtt a szeretetért, s remélem minél több ember szívében lángra lobban ennek a szeretetnek lángocskája. Ez az a szeretet, amire mindenkinek szüksége van. Nem számít kicsoda az ember, s honnan jött, mit tett, mert szüksége van erre a lángra. Ez a szeretet az egyetlen eszköze annak, hogy a világban a jó kibontakoztathassa törékeny szárnyait."

A kicsi gyertyácskák meghatottan hallgattak, majd azt vették észre, hogy lángjukat körbefonja a szeretet, s egyre jobban ragyognak, utat törvén a magasba.

Majd a Hit gyertyája következett.

-„Tudjátok, nekem is az a feladatom, hogy a szeretettel együtt égjek. Kell, hogy az emberi szí-

vekben ott legyen az a hit, amelyért égnem kell. Nem aludhat ki a hit lángja, mert ez az egyetlen, ami megmentheti az embereket, s örök életet, boldogságot adhat nekik. De tudjátok, sokak szívében még szunnyad ez a láng, alszik. Ám a legfontosabb dolog, hogy feléledjen álmából bennük a hit. Ez az a hit, amelyet Jézusba kell helyezni. Aki hisz abban, hogy Ő meghalt a bűnökért, de fel is támadt s ma is él, s elfogadja Jézust Úrnak, Megváltónak, az örök életet kap ezért a hitért. Ez Isten legtökéletesebb ajándéka az embereknek. Annyira csodálatos, hogy nem kell érte semmit tenni, csak egyszerűen el kell fogadni, s lángra kell lobbantani a hitet a szívekben, s hagyni, hogy mindig égjen, tündököljön."

A remény gyertyája beszélt utoljára.

-„Nekem pedig az a feladatom, hogy a reményért égjek, a hittel, szeretettel együtt. Mi együtt, így hárman nagyon erősek vagyunk, s ez az erő, ami miatt mindennél fényesebb lánggal ragyoghatunk. Tehát kell, hogy az én lángom is ott ragyogjon a szívekben, hogy soha senki se szégyenülhessen meg.

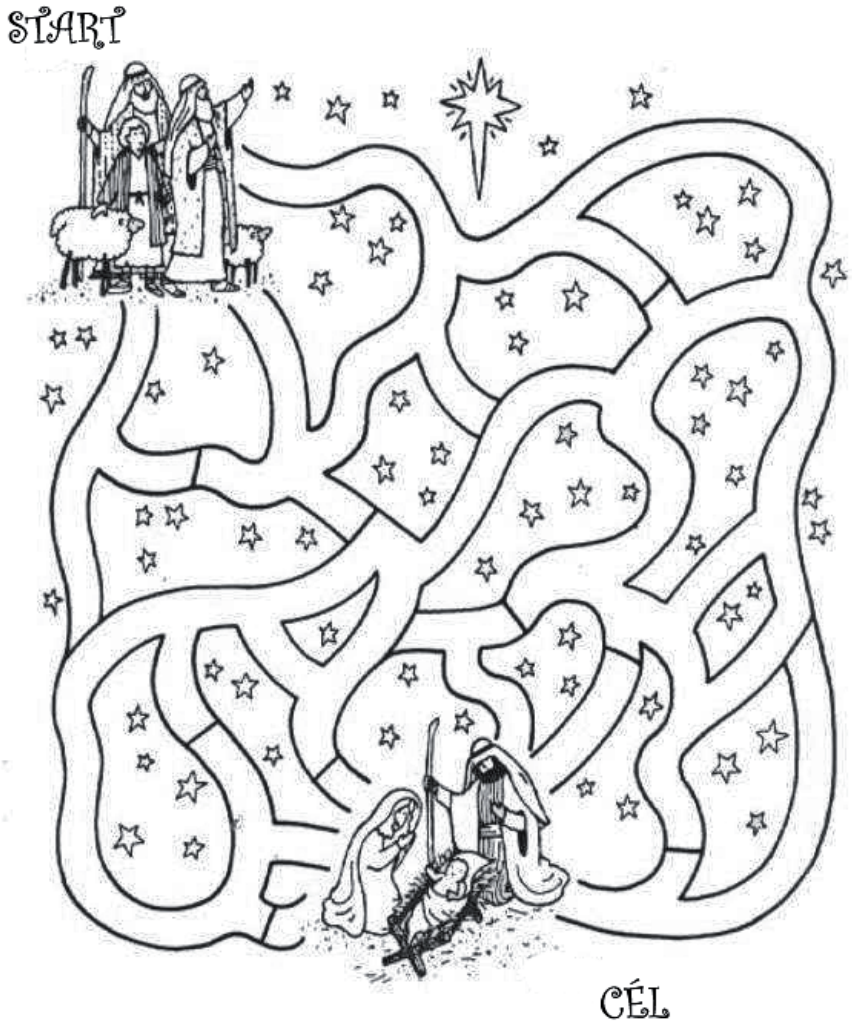
Hit és szeretet már mesélt nektek Jézusról. De azért én is szólnék róla pár szót. Ő adja azt a reménységet, melyért érdemes égni. Azok, akik benne reménykednek, nem szégyenülnek meg. Mert akik hisznek és remélnek, és szeretettel vannak, minden szükségük betöltetik, s egész életüket áldás kíséri. Azok, akiknek szívében e három láng ott lobog, Isten gyermekeinek neveztetnek, s mint gyermekek, bátran kérhetnek, mert Szerető Mennyei Édesatyjuk gondoskodik róluk.

Kedves gyertyák! Gyertek és kövessetek minket! Égjetek velünk a hitért, a szeretetért és a reményért! Mi nem akarunk többek lenni, mint Ti, nem akarjuk, hogy a mi lángunk fényesebb legyen a Tiéteknél, mert mi veletek együtt akarunk ragyogni!"

A gyertyák felálltak, s hangosan kiáltották „égni fogunk, égni fogunk veletek!"

Az aulában lévő fenyő beszaladt a hangos kiáltozásra, s olyan látvány tárult elé, amelynél szebbet sohasem látott. Elszégyellte magát, hogy mindig a középpontban akart lenni, s azt szerette volna, hogy minél többen megcsodálják, majd kiállt a gyertyák elé és szót kért.

Megköszönte a gyertyáknak, hogy rávilágítottak, mi a lényeg, majd így szólt: -„Tudjátok, én már sok karácsonyt töltöttem el az emberekkel. Mindig tetszeni szerettem volna nekik, s szépségemmel akartam boldoggá tenni őket. Akkor voltam boldog, ha fényképeztek, s alattam minél több ajándék roskadozott. Amikor nem raktak alám semmit, akkor szomorú voltam. De most értettem meg, miről kell szólnia a karácsonynak. Az ünnepnek valóban a szeretetről kell szólnia, s arról a Jézusról, aki meghalt az emberekért, szenvedett értük, hogy nekik ne keljen! Megmutattátok nekem, hogy a szeretetet nem ajándékokban mérik, s a karácsonynak nem az ajándékozásról kell szólnia, hanem egymásról, a szeretetről, s a Megváltóról. Innentől kezdve azt szeretném, ha nem csak bennem gyönyörködnének majd az emberek, hanem egymásban és az Úr Jézusban, aki megmutatta, mi az igazi, tiszta szeretet!"

A gyertyák meghatódottan ennyit szóltak: Így legyen, így legyen, s hadd vegyék észre ezt az emberek is, s jussanak hitre, szeretetre, reménységre egymásban, de legfőképpen Benne!

A történetnek vége, váljon áldássá eme mese!

- OLDAL

Ifjúsági Lelkigyakorlat

A Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet november 30 – december 2. között karácsony előtti ifjúsági lelkigyakorlatot szervezett a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban.

Az ifjúsági lelkigyakorlaton negyven 17 éven felüli fiatal vett részt az esperesi kerület különböző településeiről. A hétvégét Lődár Jenő atya – a GISZ elnöke – vezette, aki interaktív előadásokkal és kiscsoportos beszélgetésekkel tette érdekessé és tartalmassá a lelki napot, melynek beépített programjaként a tiszabökényi templomszentelésen is részt vehettek a fiatalok. A lelki feltöltődés mellett természetesen volt lehetőség a líceum tornatermében egy barátságos foci mérkőzésre, illetve medencézésre is. A lelkigyakorlat Szent Liturgiával zárult a karácsfalvai görögkatolikus templomban. A program megvalósulását a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatta.

Tinik lelkigyakorlata

Francesco Totti meglátogatta a vatikáni gyermekkórház betegeit

Az AS Roma legendás játékosa, volt csapatkapitánya december 6-án váratlan látogatást tett Rómában a Gyermek Jézusról elnevezett gyermekkórházban. „Segítek az új kórház felépítésében" – ígérte, miután játszott a kis betegekkel.

Totti látogatása nagy örömet okozott a Vatikán Bambino Gesù gyermekkórházában: a „Sárgabordók"-nak, illetve „Farkasok"-nak becézett AS Roma egykori csapatkapitánya, jelenlegi sportigazgatója a játszóházban játszott a gyerekekkel, majd ellátogatott a kardiológiai, a sportorvosi, az aneszteziológiai és a szívsebészeti osztályra.

Találkozott a kórház elnökével, Mariella Enockal és Ruggero Parrotto vezérigazgatóval. Látogatása végén elkötelezte magát a kórház támogatására: „Örültem, hogy ma itt lehettem és egy kis időt tölthettem a gyerekekkel, a szülőkkel, az ápolókkal, az orvosokkal. Tudom, hogy kórházatok jövőre lesz 150 éves, és azt is tudom, hogy nagy terveitek vannak a jövőre nézve, bővíteni akarjátok a palidorói épületet, és szeretnétek egy új központot a Villa Pamphili területén. Örülnék, ha része lehetnék ennek a történetnek, szeretném támogatni a tervet, hozzájárulni az új kórház építéséhez, szeretném továbbra is segíteni a római gyerekeket és mindazokat, akik a világ minden részéről kezelésre érkeznek hozzátok."

Mariella Enoc köszönetet mondott Tottinak: „Sok gyermek és felnőtt tart példaképének. A pácienseink és családjaik nagyon szeretnek. Azt kívánom, hogy gesztusod példaként szolgáljon és a Gyermek Jézus kórház közössége számíthasson az olyan különleges emberek segítségére, mint amilyen te vagy."

forrás: Forrás: Vatican News; Magyar Kurír (tzs)

Ismét egy új görögkatolikus egyházmegyét alapított Ferenc pápa

Röviddel azután, hogy Macedóniában beiktatták a nemrég felállított első görögkatolikus egyházmegye püspökét, ismét egy apostoli exarchátust emelkedett egyházmegyei rangra, immár Szerbiában.

Őszentsége Ferenc pápa a Szerbiában élő bizánci szertartású katolikusok apostoli exarchátusát egyházmegyei rangra emelte, ezzel létrejött Ruszinkeresztúri Szent Miklós Egyházmegye.

Az így létrejött egyházmegye első megyéspüspöke Djura Džudžar püspök lett, aki acrassumi címzetes püspökként volt az exarchátus első apostoli kormányzója.

Djura Džudžar püspök 1954. április 22-én született Đurđevoban (Szerbia) ruszin nemzetiségű családban. 1980. szeptember 7-én szentelték pappá, és a Kőrösi (Križevci) Egyházmegye (megj.: ma Horvátország) áldozópapja. Egy ideig a Keleti Kongregáció hivatalnokaként tevékenykedett.

2001. március 3-án acrassumi címzetes püspökké és a Munkácsi Egyházmegye segédpüspökévé nevezték ki, majd március 19-én Szent II. János Pál pápa szentelte püspökké. 2003. augusztus 28-án Szerbia-Montenegróban élő bizánci katolikusok részére felállított apostoli exarchátus első kormányzójává nevezték ki. 2013. január 19-én az exarchátus területét Szerbiára korlátozták.

2016 márciusában a Szent Cirill és Metód Püspöki Konferencia alelnökévé választották, melynek Szerbia, Montenegró, Macedónia és Koszovó püspökeit foglalja magába.

Djura Džudžar püspök több alkalommal is járt Magyarországon. Az elmúlt évek legnagyobb görögkatolikus ünnepségeit megtisztelte jelenlétével.

forrás: vatican.va; Nyíregyházi Egyházmegye

EGYHÁZKÖZSÉGEINKBŐL

Szentcsalád-járás Tiszaújlakon

A szentcsalád-járás a 20. század elején született ájtatosság, amit advent idején végeznek a katolikus hívek. Ez annyiban különbözik a többitől, hogy itt már a hívek a karácsonyi dalokat helyezik előtérbe, minden este más család fogadja a szentcsaládot ábrázoló ikont és kísérőit. Idén a Tiszaújlaki görögkatolikus hívek ismét feleleventették e szép hagyományt. A Tiszaújlaki görögkatolikusok 2018. december 2-án kezdték el a "szállást keres a szentcsalád" ájtatosságot. Első alkalommal Egressy Márton, tiszaújlaki görögkatolikus pap és felesége fogadták az ikont és kísérőit. Az ájtatosság 1-1,5 óráig tartott, ami igazán baráti hangulatban telt. A hívek az atyával és feleségével együtt imádkoztak, kántáltak és néha egy kis pihenőt beiktatva beszélgettek. Ezt követően a hívek és családjaik fogják fogadni továbbra is az ikont. December 24-én visszatér az ikon a templomba, itt is elvégzik az imádságot, az ikon pedig visszakerül a helyére.

Antal Arnold

Mezőgecsei készülődés a Karácsonyra

A görögkatolikus naptár szerint november 15-én elkezdődik a Karácsonyt megelőző bűnbánati időszak. Ebben a várakozási időben több parókián is elkezdődött már a hittanosokkal közös felkészülés a közelgő ünnepre. Kerületünk más parókiáihoz hasonlóan Gecsében is elindult az adventi készület. Két héten keresztül más és más programmal egészült ki a nagyok számára tartott hittan óra.

November 13-án mézeskalács figurákat díszíthettek a gyermekek. Ezeket a gyorsabb előrehaladás érdekében a szervező papné már előzetesen megsütötte. A hittanosok cukormázzal borították a süteményeket, majd tetszés szerinti díszítéssel látták el őket. Az előző évvel ellentétben idén már otthonra is jutott megmutatni való, habár díszítés közben így is elfogyott néhány, már elkészült darab.

Az ezt követő héten adventi koszorúk gyártására gyűltek össze a hittanosok a parókia konyhájában. Iván Mária tisztelendő asszony vezetésével ügyesen összeállított, szép koszorúkat alkothattak a gyermekek. Munkájuk közben felhasználták az előző évről eltett alapokat, majd új elemekkel díszítették fel őket. A fejlődés szemmel látható az előző évi koszorúkhoz képest, hiszen egy év alatt maguk a készítők is tapasztaltabbak lettek.

A koszorúk elkészülte után közös játékra és házi vetélkedőre került sor, majd a hittanosok elkészült műveiket magukhoz véve tértek haza otthonaikba.

Iván Gábor atya

Adventi koszorúkészítés a Barkaszói egyházközségben

Az adventi várakozás egyik legszebb böjti időszaka egyházunknak. A várakozást jelképes idősíkját az adventi koszorúkon elhelyezett gyertyák egyenkénti meggyújtása jelzi, amelyek nem csak az ünnep rohamos közelségére figyelmezettnek, hanem megtanítanak örömmel, és türelmesen várni, vágyakozni az szent ünnep után.

Egyházközösségünkben szerves hagyományává vált az adventi koszorúkészítés, ami idén sem maradhatott el a programjaink sorozatából. Az idei alkalmat december 2-án tartottuk, az egyházközségünk hittan termében. A meghitt alkalmon számos gyerek, fiatal lány és asszony vett részt.

A résztvevők mindegyike készíthetett családjának egy-egy adventi koszorút, amit ízlése szerint díszíthetett. A sürgést és forgást a karácsonyi énekek és a közös karácsonyi éneklés tette szebbé, varázslatosabbá. Az elkészült adventi koszorúkat Szűcs Ferenc atya, a templomban megszentelte és megáldotta. Az adventi koszorúkötés befejezését követően agapé várta az ügyes kezeket.

Az adventi időszak folyamán számos programmal készülünk egyházközösségünk kicsinyei és nagyjai számára: Szent Miklósnak írunk levelet, majd ő el is ellátogat hozzánk, karácsonyi rajzpályázatot, és mézeskalács sütést is szervezünk, utóbbit december 16-án tartottuk.

Himinec Anita, hitoktató

Adventi koszorúkészítés és kézműveskedés Mátyfalván

A karácsonyi készület jegyében adventi koszorúkötést és kézműveskedést tartottunk az egyházközségünkben. A gyerekek és a felnőttek elkészíthették koszorúikat, díszeiket, amelyeket hazavihettek. A hóemberek megalkotása nemcsak hóból lehetséges, hanem papírból is. A kézügyességet igénylő feladatok sokszor próbára tették a gyerekeket, de mindig volt segítség és senki nem ment haza üres kézzel.

Szent Miklós az óvodában és a templomban

Minden évben jeles esemény Szent Miklós püspök érkezése. Fontos feladatnak tartja egyházközségünk, hogy az ajándékozás kézzel fogható szeretetét tovább adja. Így volt ez az idei évben is, ahol a helyi óvodában és egyházközségünk templomában megajándékoztuk a gyermekeket és felnőtteket egyaránt. A gyermekek csomagot, a felnőttek pedig egy-egy csoki Mikulást kaptak. A szeretet továbbadása egy kis ajándékban is kifejezi nagyszerűségét.

Kirándulás a nyíregyházi állatkertbe és zarándoklat Máriapócsra

2018. december 2-án negyvennyolcan indultunk el Csepéből (csepeiek, csomafalvaiak, gyulaiak), hogy eltölthessünk néhány órát a nyíregyházi állatkertben, valamint azt követően lelkiekben megerősödhessünk nemzeti kegyhelyünkön, Máriapócson. A kegytemplomban Szent Liturgián, majd azt követően vecsernyén vettünk részt, mely alatt szent gyónáshoz is lehetett járulni.

Istennek legyen hála!

Görögkatolikus templombúcsút tartottak Nagybégányban

Templombúcsút tartott a Nagybégányi Görögkatolikus Egyházközség december 6-án, Szent Miklós ünnepén.

A görögkatolikus egyház védőszentjeként tisztelt Mürai Szent Miklós tiszteletére szentelt nagybégányi templom búcsúünnepén, a helyi hívek mellett, a szomszédos egyházközségek, valamint tiszacsomaiak zarándokai vettek részt.

A szertartást megtisztelte jelenlétével Erdei Péter, Magyarország Beregszászi Konzulátusának vezető konzulja, Kovács Gyula nagybégányi református lelkész és Hanka Dezső helyi polgármester.

A Beregszászi Görögkatolikus Esperesi Kerület papsága végezte a liturgiát, melyen Pősze Sándor tiszabökényi parókus mondott szentbeszédet. Tanítását arra a gondolatmenetre építette, hogy nem elég Istent keresni és megtalálni, hanem tovább is kell adnunk Isten szeretetét másoknak.

A liturgia végén külön imádságban, panachidában emlékeztek meg a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye egykori püspökéről, Szemedi Jánosról (1921–2008), aki tíz évvel ezelőtt hunyt el.

A búcsú olajkenettel, antidorosztással és szeretetlakomával ért véget.

Marosi Anita Kárpátalja.ma

ELÉRHETŐSÉGEINK

Honlap: gknet.org
E-mail: karpatikon@gmail.com
Tel.: +380683536197
Arculat: Szabó Sándor
Nyomtatás: Szpektral Nyomda - Ungvár
Rovatvezetők: Marosi Anita, Dr. Szolánszky Ágoston, Espán Margaréta, Iván Gábor
Munkatárs, koordinátor: Molnár Szabina
Szerkesztők: Pősze Roland, Szkoropádszky Péter

A Kárpátikon megrendelhető a parókiákon, a **karpatikon@gmail.com** e-mail címen, ill. a +380683536197 telefonszámon.

A kiadványt a Bethlen Gábor Alap támogatta.

ESEMÉNYEK KÉPEKBEN

TEMPLOMSZENTELÉS TISZABÖKÉNYBEN

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS BEREGSZÁSZBAN

ADVENTI KÉSZÜLŐDÉS NAGYPALÁDON...

... SALÁNKON

MIKULÁS A BATÁRI ÓVODÁBAN

SZENT MIKLÓS ÜNNEPE PALÁGYKOMORÓCON

KARÁCSONYI KÉSZÜLŐDÉS A KARÁCSFALVAI ÓVODÁBAN

SZENT MIKLÓS ÜNNEPE TISZAÚJHELYBEN